

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 181 (XXV) — Nr. 551

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 30 august 2013

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
	ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
30.	— Ordonanță pentru crearea cadrului instituțional necesar în vederea funcționării Centrului Sud-Est European de Aplicare a Legii	2–3
	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
398.	— Ordin al ministrului delegat pentru proiecte de infrastructură de interes național și investiții străine privind modificarea și prorogarea termenului de intrare în vigoare a Ordinului ministrului delegat pentru proiecte de infrastructură de interes național și investiții străine nr. 290/2013 pentru aprobarea unor tarife aplicate de Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A.	3–4
	ACTE ALE OFICIULUI ROMÂN PENTRU DREPTURILE DE AUTOR	
106.	— Decizie privind publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Deciziei civile nr. 10A din 23 ianuarie 2013 și a Încheierii de ședință din 5 iunie 2013 a Curții de Apel București — Secția a IX-a civilă și pentru cauze privind proprietatea intelectuală, conflicte de muncă și asigurări sociale	4–31

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

pentru crearea cadrului instituțional necesar în vederea funcționării Centrului Sud-Est European de Aplicare a Legii

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 1 pct. II.3 din Legea nr. 182/2013 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

Art. 1. — În sensul prezentei ordonanțe, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *Convenția SELEC* — Convenția pentru stabilirea Centrului Sud-Est European de Aplicare a Legii, încheiată la București la 9 decembrie 2009 și semnată de România la București la aceeași dată, ratificată prin Legea nr. 250/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 860 din 22 decembrie 2010;

b) *SELEC* — Centrul Sud-Est European de Aplicare a Legii, stabilit prin Convenția SELEC;

c) *CCPI* — Centrul de Cooperare Polițienească Internațională din cadrul Inspectoratului General al Poliției Române.

Art. 2. — (1) Se desemnează Punctul național focal din cadrul CCPI ca punct național focal, în sensul prevederilor art. 15 alin. (1) din Convenția SELEC.

(2) Punctul național focal din cadrul CCPI are următoarele atribuții:

a) sprijină activitatea ofițerilor de legătură români la SELEC, pentru prevenirea, constatarea, cercetarea și combaterea infracționalității transfrontaliere;

b) primește cererile de asistență de la instituțiile cu competențe în domeniul prevenirii și combaterii infracționalității din România sau de la ofițerii de legătură români;

c) urmărește activitățile de verificare desfășurate de unitățile de poliție și vamă din România sau de alte structuri abilitate, asigurând soluționarea operativă și de calitate a cererilor de asistență;

d) organizează o bază de date proprie, în care implementează, stochează și prelucrează cererile de asistență și datele obținute în procesul verificării acestora;

e) asigură confidențialitatea deplină a informațiilor și datelor gestionate în conformitate cu prevederile legale;

f) cooperează cu Ministerul Public, Ministerul Justiției, Serviciul Român de Informații, Serviciul de Informații Externe, Oficiul Național pentru Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor și cu alte instituții cu competențe în domeniu, prin punctele de contact stabilite de acestea.

(3) Personalul Punctului național focal se asigură de către Inspectoratul General al Poliției Române, prin numire în funcție, precum și de către Ministerul Finanțelor Publice — Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin detașare, în condițiile legii.

Art. 3. — (1) În cadrul CCPI se înființează funcția de ofițer de legătură la SELEC.

(2) În cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală se înființează funcția de ofițer de legătură la SELEC.

(3) Ofițerii de legătură la SELEC sunt exceptați de la aplicarea dispozițiilor legale privind personalul trimis în misiune permanentă în străinătate.

Art. 4. — (1) Ministrul afacerilor interne și ministrul finanțelor publice numesc în funcțiile prevăzute la art. 3 câte un ofițer de legătură la SELEC, la propunerea inspectorului general al Inspectoratului General al Poliției Române și, respectiv, a vicepreședintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală care coordonează Direcția generală a vămilor și Direcția generală antifraudă fiscală.

(2) Criteriile aplicate în selecția ofițerilor de legătură se stabilesc la nivelul Inspectoratului General al Poliției Române, respectiv la nivelul Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(3) Numirea ofițerilor de legătură la SELEC se face pentru o perioadă de 4 ani, fiind notificată secretariatului SELEC prin Ministerul Afacerilor Externe.

(4) În desfășurarea activității lor specifice la SELEC, ofițerii de legătură reprezintă Guvernul României, păstrându-și atribuțiile și calitățile de polițist și de inspector antifraudă.

(5) La încheierea perioadei pentru care au fost numiți, ofițerilor de legătură la SELEC li se asigură funcții echivalente celor deținute la momentul numirii.

Art. 5. — (1) Funcția de ofițer de legătură la SELEC prevăzută la art. 3 alin. (1) se salarizează prin asimilare cu funcția corespunzătoare gradului profesional de comisar-șef de poliție — șef serviciu.

(2) Funcția de ofițer de legătură la SELEC prevăzută la art. 3 alin. (2) se salarizează prin asimilare cu funcția publică de conducere de șef serviciu gradul II.

Art. 6. — Articolul 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2006 privind unele măsuri pentru facilitarea cooperării polițienești internaționale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.019 din 21 decembrie 2006, aprobată prin Legea nr. 104/2007, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — CCPI reunește următoarele canale de cooperare polițienească internațională: Interpol, Europol, Sistemul de Informații Schengen/SIRENE, legătura operațională cu SELEC, precum și cu atașajii de afaceri interne și ofițerii de legătură, atât români acreditați în străinătate, cât și străini acreditați în România.”

Art. 7. — La data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe se abrogă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 201/2000 pentru crearea cadrului instituțional necesar în vederea

funcționării Centrului Regional al Inițiativei de Cooperare în Partea I, nr. 589 din 21 noiembrie 2000, aprobată cu Sud-Estul Europei pentru combaterea infracționalității modificări prin Legea nr. 357/2001, cu modificările transfrontaliere, publicată în Monitorul Oficial al României, ulterioare.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Ministrul afacerilor interne,
Radu Stroe

p. Viceprim-ministru,
ministrul finanțelor publice,
Dan Manolescu,
secretar de stat

Ministrul delegat pentru buget,
Liviu Voinea

Viceprim-ministru,
Gabriel Oprea

p. Viceprim-ministru,
ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,
Shhaideh Sevil,
secretar de stat

p. Ministrul afacerilor externe,
Radu Podgorean,
secretar de stat

Ministrul muncii, familiei, protecției sociale
și persoanelor vârstnice,
Mariana Câmpeanu

București, 27 august 2013.
Nr. 30.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

GUVERNUL ROMÂNIEI

DEPARTAMENTUL PENTRU PROIECTE DE INFRASTRUCTURĂ ȘI INVESTIȚII STRĂINE

ORDIN

privind modificarea și prorogarea termenului de intrare în vigoare a Ordinului ministrului delegat pentru proiecte de infrastructură de interes național și investiții străine nr. 290/2013 pentru aprobarea unor tarife aplicate de Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A.

În conformitate cu dispozițiile art. 58 alin. (2) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și

în temeiul prevederilor art. 21 alin. (1), ale art. 41 alin. (13), ale art. 41¹ alin. (1), ale art. 47 alin. (4), (6) și (8) din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 1¹ alin. (4) și ale art. 11 din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 424/2002, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 5 alin. (4), ale art. 3 alin. (1) pct. I lit. j) din Hotărârea Guvernului nr. 7/2013 privind organizarea și funcționarea Departamentului pentru proiecte de infrastructură și investiții străine,

ministrul delegat pentru proiecte de infrastructură de interes național și investiții străine emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului delegat pentru proiecte de infrastructură de interes național și investiții străine nr. 290/2013 pentru aprobarea unor tarife aplicate de Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A., publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 484 din 2 august 2013, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 11 va avea următorul cuprins:

„Art. 11. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare în termen de 45 de zile de la data publicării.”

2. Anexa nr. 2 se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Termenul de intrare în vigoare a Ordinului ministrului delegat pentru proiecte de infrastructură de interes național și investiții străine nr. 290/2013 pentru aprobarea unor tarife aplicate de Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A., publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 484 din 2 august 2013, se prorogă până la data de 14 septembrie 2013.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul delegat pentru proiecte de infrastructură de interes național și investiții străine,
Alexandru Năstase,
secretar de stat

București, 27 august 2013.
Nr. 398.

Tarife suplimentare de acces la rețeaua de drumuri de interes național

Nr. crt.	Denumire tarif	Unitate de calcul	Tarif unitar, cu TVA — euro —
1.	Autorizare acces la rețeaua de drumuri de interes național	tarif/cursă	1.000,00
2.	Aferent autorizațiilor „cu plată”, stabilite prin protocol de Ministerul Transporturilor	tarif x masă totală x distanță	0,03

Modul de aplicare a tarifelor**A. Aplicabilitate**

Tarifele prevăzute în prezenta anexă se aplică numai pentru vehiculele rutiere înmatriculate în alte state, în conformitate cu acordurile rutiere bilaterale și multilaterale la care România este parte.

B. Tarifare pentru autorizarea accesului la rețeaua de drumuri de interes național

Tariful pentru autorizarea accesului la rețeaua rutieră se aplică în punctele de trecere a frontierei pe sensul de intrare în România și pe sensul de ieșire din România, pentru vehiculele rutiere de transport marfă sau persoane, înmatriculate în alte state, care sunt supuse autorizării potrivit acordurilor rutiere interguvernamentale, protocoalelor comisiilor mixte rutiere sau acordurilor internaționale la care România este parte și care nu prezintă documentul de acces la rețeaua rutieră corespunzător categoriei de transport efectuate.

Documentul de acces la rețeaua rutieră din România nu trebuie prezentat dacă transportul se încadrează în una dintre gratuitățile prevăzute prin acordurile rutiere interguvernamentale, protocoalele comisiilor mixte rutiere sau acordurile internaționale la care România este parte.

Tariful se achită la intrarea sau ieșirea din România, acolo unde se constată lipsa documentului de acces la rețeaua rutieră din România, pentru fiecare cursă efectuată pe teritoriul României.

O cursă efectuată pe teritoriul României reprezintă traseul parcurs de la intrarea în România până la ieșirea din România sau având ca destinație o localitate din România ori traseul parcurs având ca origine o localitate din România până la ieșirea din România.

Tariful achitat la intrarea în România rămâne valabil și la ieșirea din România, indiferent de tipul de trafic efectuat.

Tariful nu se aplică pentru vehiculele rutiere fără încărcătură, nou-achiziționate din afara României și care se află la prima

cursă din statul vânzătorului spre statul cumpărătorului, fapt dovedit prin documente specifice, dintre care un exemplar, în copie, se reține de către personalul Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. din punctul de frontieră.

Tariful se aplică pentru vehiculele rutiere cu încărcătură, nou-achiziționate din afara României și care se află la prima cursă din statul vânzătorului spre statul cumpărătorului, fapt dovedit prin documente specifice, dintre care un exemplar, în copie, se reține de către personalul Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. din punctul de frontieră, în lipsa documentului de acces la rețeaua rutieră.

C. Tariful aferent autorizațiilor „cu plată”

Tariful aferent autorizațiilor „cu plată” se aplică la autorizațiile de transport rutier internațional de marfă „cu plată”, stabilite prin protocol de Ministerul Transporturilor cu ministerele de resort din alte state.

Tariful se aplică în lipsa autorizației de transport rutier internațional de marfă „cu scutire de plată”, stabilite prin protocol de Ministerul Transporturilor, pentru vehiculele fără încărcătură, nou-achiziționate din afara României de către persoane fizice sau juridice străine și care se află la prima cursă din statul vânzătorului spre statul cumpărătorului, în cazul în care statul cumpărătorului nu este un stat membru CEMT și în lipsa unor reglementări specifice convenite bilateral cu statul respectiv.

D. Modul de efectuare a calculelor

a) Masa totală se introduce în calcul în tone, cu două zecimale, prin rotunjire în plus la unitate.

b) Distanța se introduce în calcul în kilometri, fără zecimale, prin rotunjire în plus la unitate.

c) Rezultatele parțiale până la tariful final care trebuie achitat de utilizator nu se rotunjesc.

d) Tariful final rezultat, care trebuie achitat de utilizator, se rotunjește la două zecimale, în moneda în care se efectuează plata.

ACTE ALE OFICIULUI ROMÂN PENTRU DREPTURILE DE AUTOR

OFICIUL ROMÂN PENTRU DREPTURILE DE AUTOR

DECIZIE

privind publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Deciziei civile nr. 10A din 23 ianuarie 2013 și a Încheierii de ședință din 5 iunie 2013 a Curții de Apel București — Secția a IX-a civilă și pentru cauze privind proprietatea intelectuală, conflicte de muncă și asigurări sociale

Având în vedere dispozițiile art. 131² alin. (9) și art. 138 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, cu modificările și completările ulterioare,

în baza prevederilor art. 6 alin. (1) și art. 7 din Hotărârea Guvernului nr. 401/2006 privind organizarea, funcționarea, structura personalului și dotările necesare îndeplinirii atribuțiilor Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, cu modificările ulterioare,

directorul general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor emite următoarea decizie:

Articol unic. — Se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, Decizia civilă nr. 10A din 23 ianuarie 2013 și Încheierea de ședință din 5 iunie 2013 a Curții de

Apel București — Secția a IX-a civilă și pentru cauze privind proprietatea intelectuală, conflicte de muncă și asigurări sociale.

Directorul general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor,

Adriana Donțu

București, 5 august 2013.

Nr. 106.

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A IX-A CIVILĂ ȘI PENTRU CAUZE PRIVIND PROPRIETATEA INTELECTUALĂ,
CONFLICTE DE MUNCĂ ȘI ASIGURĂRI SOCIALE

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 9 ianuarie 2013

Dosar nr. 3.280/2012

Curtea constituită din:

Președinte — Bianca Antoaneta Scrob
Judecător — Crina Bianca Trămîndan
Grefier — Mihaela Lăcătușu

Pe rol se află judecarea cererii de apel formulate de apelantele Societatea Română de Televiziune, Centrul Român pentru Administrarea Drepturilor Artiștilor Interpreți — CREDIDAM, Asociația Română de Comunicații Audiovizuale — ARCA, S.C. Antena TV Group — S.A., Asociația Română pentru Artiști Interpreți sau Executanți — ARAIEX împotriva Hotărârii arbitrale nr. 3 din 15 martie 2012, pronunțată de Corpul de arbitri de pe lângă Oficiul Român pentru Drepturi de Autor în Dosarul de arbitraj nr. 3/2012, în contradictoriu cu intimații S.C. SBS Broadcasting Media — S.R.L. și S.C. PRO TV — S.A.

La apelul nominal făcut în ședință publică au răspuns apelantele Societatea Română de Televiziune, reprezentată de avocat Duțu Ștefania, cu împuternicire avocațială nr. 846.713 din 18 iunie 2012, aflată la fila 125 din dosar, Centrul Român pentru Administrarea Drepturilor Artiștilor Interpreți — CREDIDAM, reprezentată de avocat Savu Mariana, cu împuternicire avocațială nr. 686.074 din 25 aprilie 2012, aflată la fila 47 din dosar, Asociația Română pentru Artiști Interpreți sau Executanți — ARAIEX, reprezentată de consilier juridic Camelia Marilena Muntean, ce depune împuternicire la dosar, S.C. Antena TV Group — S.A., reprezentată de avocat Mihai Traian Mustăciosu, cu împuternicire avocațială la dosar, și intimata S.C. PRO TV — S.A., reprezentată de avocat Adrian Pintilie, cu împuternicire avocațială nr. 408.802 din 20 iunie 2012, aflată la fila 126 din dosar, lipsind apelantele Asociația Română de Comunicații Audiovizuale — ARCA și intimata S.C. SBS Broadcasting Media — S.R.L.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Curtea dispune rectificarea citativului Încheierii din data de 31 octombrie 2012, în sensul că S.C. Antena TV Group — S.A. va fi menționată în calitate de apelant.

La interpelarea Curții cu privire la stadiul soluționării Dosarului nr. 2.160/2012 al Curții de Apel București, Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, reprezentantul apelantei ARAIEX arată că dorește să depună un set de înscrisuri, în raport cu înscrisurile depuse la termenul de judecată anterior depuse de apelanta CREDIDAM, printre care și extras din sistemul informatic Ecris cu privire la acest dosar.

Apărătorul apelantelor Societatea Română de Televiziune și S.C. Antena TV Group — S.A. se opun probei cu înscrisuri solicitate de apelanta ARAIEX.

Apărătorul apelantei CREDIDAM arată că termenul pentru administrarea probelor a fost la data de 3 octombrie 2012. La termenul de judecată din data de 31 octombrie 2012, partea pe care o reprezintă a mai depus înscrisuri.

Curtea, după deliberare, constată că la termenul de judecată din data de 31 octombrie 2012 s-a dispus amânarea cauzei, față de depunerea unui set de înscrisuri de către apelanta CREDIDAM. În ce privește susținerea conform căreia prima zi de înfățișare a fost la data de 3 octombrie 2012, nu poate fi

calificată în sensul prevederilor Codului de procedură civilă, deoarece s-au încuviințat cererile de amânare a cauzei, pentru a se lua cunoștință de conținutul înscrisurilor.

Apărătorul intimitei S.C. PRO TV — S.A. precizează că probele au fost încuviințate la termenul de judecată din data de 19 septembrie 2012.

Curtea, după deliberare, constată că la acest termen de judecată se pot depune înscrisuri doar dacă necesitatea acestora ar reieși din dezbateri, în conformitate cu dispozițiile art. 138 din Codul de procedură civilă.

Reprezentantul apelantei ARAIEX arată că dorește să depună înscrisuri, în raport de dispozițiile art. 138 alin. 1 pct. 2 din Codul de procedură civilă, în raport cu înscrisurile depuse de apelanta CREDIDAM la termenul de judecată anterior.

Apărătorul apelantei ARAIEX arată că înscrisurile constau în extras din sistemul informatic Ecris cu privire la Dosarul nr. 2.160/2012 al Curții de Apel București, Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, Decizia ORDA nr. 149/2012, Decizia ORDA nr. 152/2012, plângerea prealabilă depusă de ARAIEX la ORDA și răspunsul acesteia, precum și corespondența purtată cu CREDIDAM referitoare la remunerațiile colectate pentru membrii ARAIEX și situația membrilor ARAIEX.

Apărătorul apelantei Societatea Română de Televiziune solicită respingerea probei cu înscrisuri solicitate de apelanta ARAIEX.

Apărătorul apelantei CREDIDAM susține că singurul înscris relevant în cauză este extrasul din sistemul informatic Ecris cu privire la Dosarul nr. 2.160/2012 al Curții de Apel București, Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal. Astfel, arată că Decizia ORDA nr. 149/2012 se regăsește la filele 832 din dosarul cauzei, iar Decizia ORDA nr. 152/2012 nu are legătură cu cauza. Mai arată că situația membrilor ARAIEX la momentul actual nu este relevantă.

Apărătorul apelantei S.C. Antena TV Group — S.A. solicită respingerea probei cu înscrisuri solicitate de apelanta ARAIEX, raportat la momentul formulării acesteia.

Apărătorul intimitei S.C. PRO TV — S.A. nu se opune probei cu extras din sistemul informatic Ecris cu privire la Dosarul nr. 2.160/2012 al Curții de Apel București, Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, însă arată că celelalte înscrisuri indicate de apelanta ARAIEX nu sunt relevante soluționării cauzei.

Curtea, după deliberare, încuviințează în parte probele solicitate de apelanta ARAIEX, respectiv proba constând în extras din sistemul informatic Ecris cu privire la Dosarul nr. 2.160/2012 al Curții de Apel București, Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal. În ce privește proba cu celelalte înscrisuri, Curtea apreciază că este nefondată, în condițiile în care deciziile ORDA au fost publicate în Monitorul Oficial.

Reprezentantul apelantei ARAIEX depune extras din sistemul informatic Ecris cu privire la Dosarul nr. 2.160/2012 al Curții de Apel București, Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Apărătorul apelantei CREDIDAM depune motivările hotărârilor pentru care a depus extras Ecris la termenul de

judecată anterior, respectiv Decizia civilă nr. 5.735 din 12 octombrie 2012 pronunțată în Dosarul nr. 850/2/2012 și Decizia civilă nr. 6.392 din 9 decembrie 2012 pronunțată în Dosarul nr. 3.198/2/2012 ale Curții de Apel București, Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal. Susține că părțile adverse cunosc aceste înscrisuri.

Nemaifiind alte cereri de formulat sau probe de administrat, Curtea constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul asupra cererilor de apel.

Apărătorul apelantei Societatea Română de Televiziune învederează că partea pe care o reprezintă susține primul și cel de-al doilea motiv de apel formulate de apelanta CREDIDAM, însă nu și cel de-al treilea motiv de apel.

Arată că în situația în care se vor respinge cele două motive de apel formulate de apelanta CREDIDAM, solicită admiterea apelului formulat de partea pe care o reprezintă, în sensul modificării textului art. 4 din metodologia prevăzută în dispozitivul Hotărârii arbitrale nr. 3 din 15 martie 2012, în redactarea indicată în motivele de apel, privitoare la eliminarea alocațiilor bugetare din baza de calcul, asupra căreia se aplică procentul convenit organismului de gestiune colectivă. Astfel, arată că au fost încălcate prevederile art. 138² alin. (3) din Legea nr. 8/1996. Susține că astfel s-a încălcat principiul stabilit cu putere de lucru judecat prin decizia Curții de Apel București, Secția a IX-a civilă și pentru cauze privind proprietatea intelectuală, conflicte de muncă și asigurări sociale, prin Decizia civilă nr. 153 din 12 mai 2011, referitoare la alocația bugetară.

De asemenea, prin hotărârea pronunțată, Comisia de arbitraj a creat o situație de concurență neloială cu CREDIDAM, încurajând retragerea mandatelor acordate către CREDIDAM spre ARAIEX. Prin neinclusiunea alocațiilor bugetare în baza de calcul nu se creează o diferențiere în defavoarea posturilor particulare și nu sunt prejudiciați artiștii membri ai ARAIEX.

De asemenea, invocă inconsecvența Comisiei de arbitraj, întrucât aceasta a pronunțat Hotărârea nr. 4 din 22 martie 2012, care se referă la veniturile convenite pentru operele scrise și prin care se dispune ca în baza de calcul să nu intre alocațiile bugetare pentru societatea publică de televiziune.

Totodată, solicită obligarea apelantei ARAIEX la plata cheltuielilor de judecată, în cuantum de 5.625 lei, reprezentând onorariul convenit arbitrilor.

Apărătorul apelantei CREDIDAM formulează concluzii de admitere a apelului formulat de partea pe care o reprezintă, astfel cum este formulat. De asemenea, solicită a se avea în vedere materialul probator administrat în cauză.

Susține că în cauză fie se constată procedura viciată pe parcursul desfășurării arbitrajului cu Prima TV și cu ARCA, ceea ce atrage nulitatea absolută a hotărârii arbitrale, fie se ignoră dispozițiile art. 133 alin. (2) din Legea nr. 8/1996. Astfel, în cazul în care sunt mai multe organisme de gestiune colectivă, pentru drepturile prevăzute de art. 123² din Legea nr. 8/1996, respectiv pentru drepturile gestionate facultativ, ORDA va desemna collectorul pe criteriul reprezentativității.

Cu privire la onorariul de arbitri, care echivalează cu o taxă de timbru, arată că prin încheierile din 1 februarie 2012 și din 3 februarie 2012 s-a constatat că nu au achitat anumite părți onorariul și au fost decăzute din dreptul de a propune probe și a formula concluzii, dar vor fi obligați să plătească onorariul de arbitri, astfel încât li s-a aplicat o dublă sancțiune.

Față de aceste susțineri, susține apelurile formulate de apelantele SC Antena TV Group — S.A. și ARCA, pe aspectul onorariilor de arbitri.

În ce privește apelul formulat de apelanta Societatea Română de Televiziune arată că este întemeiat și susține că

Legea nr. 41/1994, în baza căreia funcționează televiziunea română, este o lege specială, iar alocațiile bugetare au o destinație clară.

În ce privește apelul formulat de partea pe care o reprezintă, arată că a invocat excepția prematurității arbitrajului, întrucât cererea de arbitraj a fost depusă în ziua în care părțile conveniseră să se întâlnească. În acea zi, ARAIEX a depus cerere de arbitraj la ORDA, cu rea-credință. Mai arată că negocierile s-au purtat pe 20—21 decembrie, și nu 30 de zile, astfel cum prevede legea. Susține că apelanta ARAIEX nu a respectat principiile de negocieri prevăzute de art. 131 din Legea nr. 8/1996. Partea pe care o reprezintă a depus cerere de negociere cu două luni și jumătate înainte de formularea cererii de arbitraj de către ARAIEX. Decizia nr. 229/2011, care se regăsește la fila 378—379 din dosar, a fost actul administrativ care a declanșat aceste negocieri, iar această decizie a fost anulată de Curtea de Apel București. În mod corect, Comisia de arbitraj a admis excepția de inadmisibilitate față de CREDIDAM.

În ce privește apelul formulat de apelanta ARAIEX, arată că prin apel se recunoaște că toate apărările formulate de CREDIDAM sunt întemeiate. Astfel, în arbitraj, ARAIEX a făcut o ofertă, iar la data de 27 ianuarie 2012 a formulat o nouă cerere, prin care a modificat radical metodologia. Astfel, apelul formulat de apelanta ARAIEX este nelegal.

Cu cheltuieli de judecată.

Reprezentantul apelantei ARAIEX solicită admiterea apelului promovat de partea pe care o reprezintă, astfel cum a fost formulat, și respingerea apelurilor formulate de apelantele Societatea Română de Televiziune, Centrul Român pentru Administrarea Drepturilor Artiștilor Interpreți — CREDIDAM, Asociația Română de Comunicații Audiovizuale — ARCA, S.C. Antena TV Group — S.A. împotriva Hotărârii arbitrale nr. 3 din 15 martie 2012, pronunțată de Corpul de arbitri de pe lângă Oficiul Român pentru Drepturile de Autor în Dosarul de arbitraj nr. 3/2012.

Fără cheltuieli de judecată.

Apărătorul apelantei S.C. Antena TV Group — S.A. solicită admiterea apelului, modificarea în parte a hotărârii apelate, în sensul eliminării din dispozitivul acesteia a obligației părții pe care o reprezintă de achitare a onorariului de arbitri.

Susține că obligației de a achita onorariul de arbitri îi corespunde dreptul corelativ de a pune concluzii și de a formula concluzii pe perioada arbitrajului. În cazul neîndeplinirii obligației de plată a onorariului arbitral, se dispune sancțiunea decăderii din dreptul corelativ de a pune concluzii și de a formula concluzii pe perioada arbitrajului, sancțiune ce i-a fost aplicată. Precizează că părții pe care o reprezintă i s-a aplicat și o a doua sancțiune, respectiv obligarea la executarea acestei plăți. Susține că măsura este nelegală.

De asemenea, formulează concluzii de admitere a apelurilor formulate de apelantele Societatea Română de Televiziune, Centrul Român pentru Administrarea Drepturilor Artiștilor Interpreți — CREDIDAM și solicită respingerea apelului formulat de apelanta ARAIEX. Fără cheltuieli de judecată.

Apărătorul apelantei Societatea Română de Televiziune solicită admiterea apelului formulat de apelanta CREDIDAM.

În cazul admiterii apelurilor formulate de apelantele CREDIDAM și S.C. Antena TV Group — S.A., solicită obligarea apelantei ARAIEX la plata cheltuielilor de judecată.

În ce privește apelul declarat de apelanta ARAIEX, solicită respingerea acestuia, conform susținerilor din întâmpinarea formulată de partea pe care o reprezintă. Precizează că este falsă susținerea ARAIEX, potrivit căreia SRTV și ARCA ar fi achiesat la propunerea sa, ci, dimpotrivă, aceste părți au fost

de acord cu aplicarea procentului de 0,1%, dar condiționat de neinclusiunea în baza de calcul al alocației bugetare. Mai arată că este de acord cu afirmația ARAIEX, potrivit căreia metodologia trebuie să cuprindă norme care să nu creeze discriminare între titularii de drepturi afiliați CREDIDAM și ARAIEX.

Apărătorul intimatului S.C. PRO TV — S.A., în ceea ce privește apelul formulat de apelanta CREDIDAM, arată că se solicită atât desființarea hotărârii arbitrale, cât și schimbarea acesteia, față de faptul că există două metodologii, iar CREDIDAM susține că aceasta încalcă legea. Consideră că pot exista două metodologii în domeniu. Câte una pentru fiecare organism de gestiune colectivă. Prin hotărârea arbitrală s-a admis o excepție a inadmisibilității, care, din punctul său de vedere, poate fi considerată excepția lipsei calității procesuale a CREDIDAM, situație ce nu poate fi reparată direct în apel, ci doar prin trimiterea cauzei spre rejudecare.

În ceea ce privește cel de-al treilea motiv de apel formulat de apelanta CREDIDAM, solicită respingerea acestuia, întrucât nu fost discutată această chestiune în fața arbitrajului.

În ce privește apelul formulat de apelanta Societatea Română de Televiziune, solicită admiterea acestuia, arătând că alocațiile bugetare nu pot face parte din remunerație.

Având cuvântul asupra apelului formulat de apelanta ARAIEX, solicită respingerea acestuia, arătând că prin apel se tinde către desființarea hotărârii și trimiterea cauzei spre rejudecare. În ce privește cheltuielile arbitrale, arată că sunt aplicabile prevederile art. 359⁶ din Codul de procedură civilă.

De asemenea, formulează concluzii de admitere a apelurilor formulate de apelantele Societatea Română de Televiziune, Centrul Român pentru Administrarea Drepturilor Artiștilor Interpreți — CREDIDAM, Asociația Română de Comunicații Audiovizuale — ARCA, S.C. Antena TV Group — S.A.

Cu cheltuieli de judecată, pe cale separată.

CURTEA,

Având nevoie de timp pentru a delibera, urmează a dispune amânarea pronunțării cauzei.

DISPUNE:

Amână pronunțarea cauzei la data de 16 ianuarie 2013.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 9 ianuarie 2013.

PREȘEDINTE

BIANCA ANTOANETA SCROB

Judecător,

Crina Bianca Trămîndan

Grefier,

Mihaela Lăcătușu

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 16 ianuarie 2013

Curtea constituită din:

Președinte — Bianca Antoaneta Scrob

Judecător — Crina Bianca Trămîndan

Grefier — Mihaela Lăcătușu

CREDIDAM, Asociația Română de Comunicații Audiovizuale — ARCA, S.C. Antena TV Group — S.A., Asociația Română pentru Artiști Interpreți sau Executanți — ARAIEX împotriva Hotărârii arbitrale nr. 3 din 15 martie 2012, pronunțată de Corpul de arbitri de pe lângă Oficiul Român pentru Drepturile de Autor în Dosarul de arbitraj nr. 3/2012, în contradictoriu cu intimații S.C. SBS Broadcasting Media — S.R.L. și S.C. PRO TV — S.A.

Pe rol se află judecarea cererii de apel formulate de apelantele Societatea Română de Televiziune, Centrul Român pentru Administrarea Drepturilor Artiștilor Interpreți —

CURTEA,

Având nevoie de timp pentru a delibera, urmează a dispune amânarea pronunțării cauzei.

DISPUNE:

Amână pronunțarea cauzei la data de 23 ianuarie 2013.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 16 ianuarie 2013.

PREȘEDINTE

BIANCA ANTOANETA SCROB

Judecător,

Crina Bianca Trămîndan

Grefier,

Mihaela Lăcătușu

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI

SECȚIA A IX-A CIVILĂ ȘI PENTRU CAUZE PRIVIND

PROPRIETATEA INTELECTUALĂ, CONFLICTE DE MUNCĂ ȘI ASIGURĂRI SOCIALE

DECIZIA CIVILĂ NR. 10A**Ședința publică din data de 23 ianuarie 2013**

Dosar nr. 3.280/2012

Curtea constituită din:

Președinte — Bianca Antoaneta Scrob

Judecător — Crina Bianca Trămîndan

Grefier — Mihaela Lăcătușu

Pe rol se află judecarea cererii de apel formulate de apelantele Societatea Română de Televiziune, Centrul Român pentru Administrarea Drepturilor Artiștilor Interpreți — CREDIDAM, Asociația Română de Comunicații Audiovizuale — ARCA, S.C. Antena TV Group — S.A., Asociația Română pentru Artiști Interpreți sau Executanți — ARAIEX împotriva Hotărârii arbitrale nr. 3 din 15 martie 2012, pronunțată de Corpul de arbitri de pe lângă Oficiul Român pentru Drepturile de Autor în Dosarul de arbitraj nr. 3/2012, în contradictoriu cu intimații S.C. SBS Broadcasting Media — S.R.L. și S.C. PRO TV — S.A.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 9 ianuarie 2013 și au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, ce face parte integrantă din prezenta decizie, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la data de 16 ianuarie 2013 și în continuare, având nevoie de timp pentru a delibera, la data de 23 ianuarie 2013, când, în aceeași compunere, a dat următoarea decizie.

CURTEA,

Prin Hotărârea arbitrală nr. 3 pronunțată la data de 15 martie 2012, având ca obiect stabilirea formei finale a Metodologiei privind remunerația datorată artiștilor interpreți sau executanți pentru radiodifuzarea prestațiilor artistice din domeniul audiovizual de către organismele de televiziune, în Dosarul nr. 3/2012, Corpul de arbitri de pe lângă Oficiul Român pentru Drepturile de Autor a dispus: „Admite excepția inadmisibilității invocată de CREDIDAM cu privire la cererea completatoare de arbitraj depusă de ARAIEX și înregistrată sub numărul 51 din data de 27 ianuarie 2012.

Admite excepția inadmisibilității invocată de CREDIDAM cu privire la cererea de arbitraj depusă de ARAIEX și, în temeiul art. 123² alin. (2) din Legea nr. 8/1996, constată inopozabilitatea metodologiei față de CREDIDAM.

Admite în parte cererea de arbitraj formulată de ARAIEX și înregistrată sub numărul 274 din data de 11 ianuarie 2012 în contradictoriu cu Societatea Română de Televiziune (SRTV), S.C. Antena TV Group — S.A. (Antena 1), Asociația Română de Comunicații Audiovizuale (ARCA), S.C. SBS Broadcasting Media — S.R.L. (Prima TV), S.C. PRO TV — S.A.

Stabilește forma finală a metodologiei privind remunerația datorată artiștilor interpreți sau executanți reprezentați de ARAIEX pentru radiodifuzarea prestațiilor artistice din domeniul audiovizual de către organismele de televiziune:

METODOLOGIE

privind remunerația datorată artiștilor interpreți sau executanți reprezentați de ARAIEX pentru radiodifuzarea prestațiilor artistice din domeniul audiovizual de către organismele de televiziune

Art. 1. — Pentru radiodifuzarea directă sau indirectă a prestațiilor artistice din domeniul audiovizual, organismele de televiziune au obligația să plătească o remunerație echitabilă

ARAIEX, conform repertoriului acesteia, cu respectarea principiului gestiunii colective facultative.

Art. 2. — Utilizarea prin radiodifuzare, de către organismele de televiziune, a prestațiilor artistice din domeniul audiovizual, aduse anterior la cunoștința publică și ale căror drepturi patrimoniale conexe se află în termenele de protecție prevăzute de lege, se poate face numai în baza unui contract încheiat cu ARAIEX.

Art. 3. — Organismele de televiziune, denumite utilizatori în sensul prezentei metodologii, au obligația să plătească ARAIEX o remunerație pentru utilizarea prestațiilor artistice din domeniul audiovizual, ce reprezintă 0,8 % din baza de calcul prevăzută la punctul 4 din prezenta metodologie, direct proporțional cu utilizarea repertoriului gestionat colectiv.

Art. 4. — Baza de calcul asupra căreia se aplică procentul prevăzut este constituită din veniturile obținute de fiecare utilizator din activitatea de radiodifuzare a repertoriului de opere muzicale. Veniturile sunt constituite din totalitatea surselor financiare care susțin activitatea de radiodifuzare în domeniul audiovizual (abonamente, sponsorizări, alocații bugetare, închirieri spațiu emisie, autorizații de receptivitate, alte contribuții financiare ori venituri provenite din asocieri sau alte activități corelate cu cea de radiodifuzare), fără a fi luate în considerare taxele aferente, cum ar fi TVA ori alte deduceri fiscale stabilite prin lege.

Sunt în aceeași măsură considerate ca venituri în sensul arătat mai sus veniturile societăților terțe, în special ale societăților de producție și achiziție de publicitate, în măsura în care sunt încasate pentru activitatea de radiodifuzare (televiziune) a utilizatorului corespunzător spotului/spoturilor publicitar/publicitare radiodifuzat/radiodifuzate și în măsura în care există un transfer inechitabil, contrar uzanțelor cinstite în raporturile comerciale, specifice domeniului respectiv.

Dacă utilizatorul nu obține venituri din activitatea de radiodifuzare, remunerația se calculează sub forma unui procent din totalitatea cheltuielilor efectuate de către utilizator pentru această activitate.

Art. 5. — Ponderele utilizării va fi determinată pe baza playlist-urilor realizate de utilizatori, în raport cu repertoriul gestionat colectiv. În situația în care ARAIEX deține informații din care rezultă o pondere diferită, părțile vor analiza toate informațiile și vor stabili de comun acord ponderea utilizării.

Art. 6. — Remunerația se plătește trimestrial, până la data de 26 a primei luni următoare trimestrului pentru care este datorată. Pentru întârziere la plată utilizatorii datorează penalități de 0,1% pe zi, aferente sumelor neachitate la termen.

Art. 7. — La solicitarea scrisă a ARAIEX, după efectuarea plăților, utilizatorul are obligația de a comunica acestora copii, certificate pe propria răspundere de reprezentantul legal, de pe documentele cuprinzând informațiile pe baza cărora s-a determinat baza de calcul. Utilizatorul, care a primit din ARAIEX o asemenea cerere, va avea un termen de maximum 15 zile calendaristice pentru pregătirea și transmiterea documentației solicitate. ARAIEX are dreptul să ceară un audit extern pentru examinarea corectitudinii calculării remunerației, de către un auditor agreat de toate părțile.

Art. 8. — Utilizatorii au obligația să transmită ARAIEX, până la data de 25 a fiecărei luni pentru luna precedentă, un raport care va cuprinde:

a) Lista completă, în format electronic, a prestațiilor artistice din domeniul audiovizual radiodifuzate, din repertoriul ARAIEX, conform modelului de playlist din tabelul de mai jos

Nr. crt.	Durata radiodifuzării	Minute	Secunde	Titlu piesă	Autor muzică	Artist	Orchestra/ Formație	Nr. artiști	Album	Nr. catalog	Producător	Anul înregistrării	Țara
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14

Aceste liste constituie baza de repartizare a remunerațiilor încasate de ARAIEX.

b) Baza de calcul a remunerației

Raportul trebuie să fie transmis în format electronic și să fie însoțit de o adresă de înaintare în scris purtând numele reprezentantului legal, semnătura și ștampila utilizatorului, adresa prin care va fi confirmată pe propria răspundere veridicitatea informațiilor ce sunt conținute în raport.

Art. 9. — Utilizatorii pot consulta repertoriul ARAIEX, iar acesta trebuie să conțină cel puțin informațiile necesare completării raportului mai sus menționat.

Art. 10. — Prezenta metodologie va putea fi modificată numai după 3 ani de la data publicării sale în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu excepția cazului în care dispozițiile Legii nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, sunt modificate înainte de împlinirea acestui termen, caz în care ARAIEX sau utilizatorii vor putea solicita inițierea unei noi proceduri de negociere.

Obligă în solidar S.C. Antena TV Group — S.A. (Antena 1), Asociația Română de Comunicații Audiovizuale (ARCA), S.C. SBS Broadcasting Media — S.R.L. (Prima TV), S.C. PRO TV — S.A. la plata către SRTV a cheltuielilor arbitrale avansate de către aceasta în sumă de 5.625 lei.

Obligă ARAIEX la plata către CREDIDAM a cheltuielilor arbitrale în sumă de 9.375 lei.

Obligă S.C. Antena TV Group — S.A. (Antena 1), Asociația Română de Comunicații Audiovizuale (ARCA), S.C. SBS Broadcasting Media — S.R.L. (Prima TV), S.C. PRO TV — S.A. în solidar să achite către CREDIDAM cheltuielile arbitrale avansate de către aceasta în sumă de 4.687,5 lei.

Obligă S.C. Antena TV Group — S.A. (Antena 1), Asociația Română de Comunicații Audiovizuale (ARCA), S.C. SBS Broadcasting Media — S.R.L. (Prima TV), S.C. PRO TV — S.A. în solidar să achite către ARAIEX cheltuielile arbitrale avansate de către aceasta în sumă de 4.687,5 lei.

Cu apel în termen de 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Prezenta hotărâre a fost pronunțată la sediul Corpului de Arbitri de pe lângă Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, astăzi, data de 15 martie 2012.”

A arătat următoarele:

Dezbaterile au avut loc la data de 2 martie 2012, fiind consemnate în încheierea de ședință, care face parte integrantă din prezenta hotărâre. Completul, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea succesiv pentru data de 8 martie 2012 și 15 martie 2012.

Prin cererea arbitrală inițială, ARAIEX a solicitat stabilirea unui procent de 0,8% din veniturile ce constituie baza de calcul, sub condiția stabilirii unui colector unic pe domeniu, prin mandatarea unuia dintre cele două organisme de gestiune colectivă existente să reprezinte în relația cu utilizatorii toți artiștii interpreți sau executanți pentru care fiecare dintre acestea au primit mandat.

La data de 27 ianuarie 2012, ARAIEX a formulat cerere completatoare prin care a solicitat stabilirea formei finale a metodologiei astfel:

1. Pentru utilizarea directă sau indirectă a prestațiilor artistice din domeniul audiovizual prin radiodifuzare, organismele de televiziune au obligația să plătească o remunerație unică echitabilă organismelor de gestiune colectivă ale artiștilor interpreți sau executanți.

2. Utilizarea prin radiodifuzare a prestațiilor artistice din domeniul audiovizual, aduse anterior la cunoștința publică și ale căror drepturi patrimoniale conexe se află în termenele de protecție prevăzute de lege, de către organismele de televiziune, se face în baza unei autorizații sub formă de licență neexclusivă acordată de organismele de gestiune colectivă ale artiștilor interpreți sau executanți.

3. Organismele de televiziune, denumite utilizatori, în sensul prezentei metodologii, au obligația să plătească organismului de gestiune colectivă desemnat de ORDA drept colector pentru artiștii interpreți sau executanți o remunerație pentru utilizarea prestațiilor artistice din domeniul audiovizual, ce reprezintă 1% din baza de calcul prevăzută la punctul 4 din prezenta metodologie.

4. Baza de calcul asupra căreia se aplică procentul prevăzut este constituită din totalitatea veniturilor brute lunare obținute de fiecare dintre utilizatori, fără a include TVA și alocația bugetară, dacă este cazul. În lipsa acestor venituri, baza de calcul o constituie cheltuielile ocazionate de utilizare.

5. Prin excepție, organismele de televiziune care, potrivit specificului serviciului de programe, utilizează, direct sau indirect, într-o proporție minimă prestațiile artistice din domeniul audiovizual (de exemplu, servicii de programe sportive, informative etc.) vor plăti o remunerație ce reprezintă un procent de 0,75% din baza de calcul menționată mai sus.

6. Remunerația se plătește trimestrial, până la data de 26 a primei luni următoare trimestrului pentru care este datorată. Pentru întârziere la plată, utilizatorii datorează penalizări de 0,1% pe zi de întârziere, aferente sumelor neachitate la termen.

7. La solicitarea scrisă a organismului de gestiune colectivă al artiștilor interpreți sau executanți, după efectuarea plăților, utilizatorul are obligația de a comunica acestuia copii, certificate pe propria răspundere de reprezentantul legal, de pe documentele cuprinzând informațiile pe baza cărora s-a determinat baza de calcul. Utilizatorul, care a primit din partea organismului de gestiune colectivă o asemenea cerere, va avea un termen de maximum 15 zile calendaristice pentru pregătirea documentației solicitate. Organismul de gestiune colectivă are dreptul să ceară un audit extern pentru examinarea corectitudinii calculării remunerației, de către un auditor agreat de toate părțile.

8. Utilizatorii au obligația să transmită organismului de gestiune colectivă al artiștilor interpreți desemnat drept colector, până la data de 25 a fiecărei luni, pentru luna precedentă, un raport care va cuprinde:

a) lista completă, în format electronic, a prestațiilor artistice din domeniul audiovizual radiodifuzate, conform modelului de playlist din tabelul de mai jos.

Aceste liste constituie baza de repartizare a remunerațiilor încasate de organismul de gestiune colectivă:

Nr. crt.	Data difuzării	Minute	Secunde	Titlu autor			Orchestra		Nr. album	Catalog	Nr. producător	Înregistrare	Anul	Țara F/V Grup
				Piesa	Muzica	Artist	Formație	Artiști						
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15

b) baza de calcul a sumelor virate.

Raportul trebuie să fie transmis în format electronic și să fie însoțit de o adresă de înaintare în scris purtând numele reprezentantului legal, semnătura și ștampila utilizatorului, adresă prin care va fi confirmată pe propria răspundere veridicitatea informațiilor ce sunt conținute în raport.

9. Prezenta metodologie va putea fi modificată numai după 3 ani de la data publicării sale în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu excepția cazului în care dispozițiile Legii nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, sunt modificate înainte de împlinirea acestui termen, caz în care organismele de gestiune colectivă sau utilizatorii vor putea solicita inițierea unei noi proceduri de negociere.

Centrul Român pentru Administrarea Drepturilor Artiștilor Interpreți (CREDIDAM) a formulat la termenul din data de 9 februarie 2012 cerere de suspendare a procedurii arbitrale, cerere respinsă de completul arbitral prin încheierea interlocutorie de la data arătată.

Tot la termenul din data de 9 februarie 2012, ca și chestiuni prealabile, CREDIDAM a invocat nulitatea procesului-verbal încheiat de Oficiul Român pentru Drepturile de Autor la data de 16 ianuarie 2012, proces-verbal care consemnează acțiunea de tragere la sorți a membrilor completului, excepția prematurității arbitrajului și excepția inadmisibilității cererii de arbitraj.

Completul a respins prin încheierea mai sus menționată cererea de constatare a nulității procesului-verbal încheiat la data de 16 ianuarie 2012, a respins excepția prematurității și a unit cu fondul excepția inadmisibilității cererii de arbitraj.

La data de 13 februarie 2012, SRTV a formulat întâmpinare solicitând ca la stabilirea metodologiei completul să aibă în vedere existența unui acord între utilizatori și ARAIEX pentru procentul de 0,8%, direct proporțional cu utilizarea repertoriului gestionat colectiv. Din dezbateri a rezultat că SRTV și ARAIEX nu au fost în măsură să convină asupra formei finale a metodologiei în cadrul negocierilor, deoarece ARAIEX a solicitat ca acest procent să fie neponderat și a condiționat aplicabilitatea lui de desemnarea unui colector unic. CREDIDAM a formulat apărări pe cale de excepție prin notele de ședință depuse la data de 9 februarie 2012 și pe fondul cauzei prin notele de concluzii scrise.

Pe fondul cauzei, CREDIDAM a solicitat să se constate că procentul propus de ARAIEX nu este în concordanță cu practica europeană și, deci, încalcă dispozițiile art. 1311 lit. h) și art. 150 alin. (2) din Legea nr. 8/1996. A mai solicitat CREDIDAM să se constate că cererea ARAIEX este nedovedită, la dosar neexistând niciun înscris, practică europeană sau studiu/expertiză care să dovedească în vreun fel procentele solicitate.

Ceilalți participanți la arbitraj (S.C. Antena TV Group — S.A. (Antena 1), Asociația Română de Comunicații Audiovizuale (ARCA), S.C. SBS Broadcasting Media — S.R.L. (Prima TV), S.C. PRO TV — S.A.) nu au formulat concluzii, nu și-au îndeplinit obligația de a achita onorariile arbitrilor, fiind decăzuți din dreptul de a propune probe și de a formula concluzii.

Prin încheierea din data de 13 februarie 2012 completul a admis, pentru toate părțile nedecăzute din dreptul de a propune

probe, proba cu înscrisuri și a prorogat discutarea admisibilității probei cu expertiza tehnică solicitată de CREDIDAM, probă la care, la termenul din data de 2 martie 2012, CREDIDAM a și renunțat.

Analizând actele și lucrările dosarului, completul arbitral a reținut:

În ceea ce privește excepția admisibilității cererii formulate de CREDIDAM, completul de arbitraj apreciază drept pertinente susținerile acesteia potrivit cu care în cauză sunt aplicabile dispozițiile art. 123² alin. (2) din Legea nr. 8/1996.

Acest text prevede că „Pentru categoriile de drepturi prevăzute la alin. (1) organismele de gestiune colectivă îi reprezintă numai pe titularii de drepturi care le-au acordat mandat și elaborează metodologii, în limita repertoriului gestionat, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 130 alin. (1) lit. a), sau negociază direct cu utilizatorii contractele de licență”.

Ținând seama că obiectul arbitrajului îl constituie remunerația datorată artiștilor interpreți sau executanți pentru prestațiile artistice din domeniul audiovizualului, în cauză sunt incidente dispozițiile art. 121² alin. (1) lit. d), aflându-ne în prezența unei gestiuni colective facultative.

Față de acest aspect un organism de gestiune colectivă poate începe procedura negocierilor în vederea stabilirii unei metodologii doar pentru membrii săi, în limita repertoriului gestionat.

În acest sens ARAIEX poate solicita declanșarea procedurii de arbitraj doar în privința membrilor săi, iar nu și în privința repertoriului gestionat de CREDIDAM. Față de acest motiv de inadmisibilitate pe care completul îl reține ca fondat, efectele prezentei hotărâri arbitrale urmează a se produce numai cu privire la raporturile dintre ARAIEX ca organism de gestiune colectivă și utilizatori, întrucât CREDIDAM nu a formulat cerere de arbitraj.

Astfel, completul apreciază că cererea de arbitraj formulată de ARAIEX este inadmisibilă cu privire repertoriul gestionat de CREDIDAM.

Poziția procesuală a CREDIDAM a fost una explicită, în sensul că nu a dorit să fie parte în prezentul arbitraj. În atare condiții, completul nu poate obliga un organism de gestiune colectivă să negocieze o metodologie peste voința sa, ținând seama de caracterul facultativ al gestiunii colective.

Cu privire la metodologia propusă de ARAIEX ca anexă la cererea completatoare, completul constată că această variantă de metodologie nu a fost supusă negocierii părților, nefiind astfel îndeplinită condiția prealabilă instituită de art. 131 din Legea nr. 8/1996.

În raport de aceste considerente și față de motivarea excepției de inadmisibilitate invocate de către CREDIDAM prin notele de ședință de la termenul din 3 februarie 2012, excepție unită cu fondul, completul de arbitraj va respinge ca inadmisibilă cererea completatoare formulată de ARAIEX, rămânând învestit numai cu soluționarea cererii inițiale, constatând că părțile au purtat negocieri nefinalizate cu privire „la procentul de 0,8% din veniturile ce constituie baza de calcul sub condiția stabilirii unui colector unic pe domeniu”.

Pe fondul cauzei, completul arbitral a constatat:

1. Pe parcursul negocierilor, între organismele de gestiune colectivă și utilizatori au avut loc două întâlniri în datele de 16 decembrie 2011 și 19 decembrie 2011, în cadrul cărora ARAIEX a solicitat un procent de 0,8% neponderat și condiționat de stabilirea unui colector unic.

În conformitate cu art. 131² alin. (1) din Legea nr. 8/1996, remunerațiile se calculează direct proporțional cu gradul de utilizare al repertoriului, astfel încât orice altă metodă de calcul este nelegală.

Cu privire la procentul ce reprezintă cuantumul remunerației completul constată că pe parcursul negocierii SRTV și ARCA și-au arătat disponibilitatea de a conveni cu ARAIEX cuantumul de 0,8% și baza de calcul, procent ponderat, și că, ulterior, ARAIEX și-a modificat punctul de vedere fără a fi în măsură, nici în cadrul negocierii, nici în cadrul cauzei arbitrale, să indice vreun temei legal care să justifice o altă modalitate de calcul decât aceea instituită de art. 131² alin. (1) din Legea nr. 8/1996.

2. În ceea ce privește baza de calcul la care se aplică remunerația procentuală, completul are în vedere dispozițiile art. 123² alin. (1) lit. d) din Legea nr. 8/1996, în sensul că dreptul la remunerație recunoscut artiștilor interpreți pentru prestațiile din domeniul audiovizual este supus gestiunii colective facultative, iar organismele de gestiune colectivă îi reprezintă numai pe titularii de drepturi care le-au acordat mandat, direct sau indirect.

Această reglementare exclude de la calculul remunerației acele prestații artistice din domeniul audiovizual pentru care utilizatorii și artiștii interpreți au încheiat contracte directe în baza cărora sunt achitate direct remunerațiile convenite, iar utilizarea nu este condiționată de plata unor remunerații suplimentare.

În conformitate cu art. 131¹ alin. (2) din Legea nr. 8/1996, pentru activitatea de radiodifuzare remunerațiile procentuale se vor stabili diferențiat, direct proporțional cu ponderea utilizării repertoriului gestionat colectiv în această activitate.

Față de această dispoziție legală, completul constată că este nefondată solicitarea ARAIEX de stabilire a cuantumului remunerației procentual neponderat. O astfel de soluție ar fi inechitabilă întrucât repertoriile sunt utilizate în proporții diferite de către utilizatori și admiterea unui procent raportat la o bază de calcul care include toate veniturile obținute, fără ponderare, cu utilizarea repertoriului gestionat ar reprezenta o încălcare a dispozițiilor legale enunțate anterior.

Completul a avut în vedere și practica Corpului de arbitri de pe lângă ORDA consolidată de către Curtea de Apel București (Decizia Curții de Apel București nr. 271 A/2007).

3. Cu privire la solicitarea ARAIEX de desemnare a unui colector unic, completul urmează să respingă această cerere ca nefondată întrucât vine în contradicție cu dispozițiile art. 123² alin. (2) din Legea nr. 8/1996, din interpretarea căruia rezultă că pentru categoria de drepturi ce formează obiectul prezentului arbitraj organismele de gestiune colectivă îi reprezintă numai pe titularii de drepturi care le-au acordat mandat.

Față de caracterul imperativ al textului, completul constată că nu se poate substitui titularilor de drepturi în exercitarea de către aceștia a dreptului de a acorda mandat unui organism de

gestiune colectivă și că a condiționa stabilirea procentului datorat ca remunerație de existența unui colector unic ar reprezenta o încălcare a principiului consensualismului care stă la baza raporturilor juridice de mandat.

4. Referitor la cheltuielile arbitrale, în temeiul art. 359 alin. 2 și art. 359 indice 1 alin. 2 și 3 din Codul de procedură civilă raportat la art. 131 indice 1 alin. (6) din Legea nr. 8/1996, având în vedere că cererea de arbitraj inițiată de ARAIEX urmează a fi admisă în parte, completul obligă în solidar S.C. Antena TV Group — S.A. (Antena 1), Asociația Română de Comunicații Audiovizuale (ARCA), S.C. SBS Broadcasting Media — S.R.L. (Prima TV), S.C. PRO TV — S.A. la plata către SRTV a cheltuielilor arbitrale avansate de către aceasta în sumă de 5.625 lei. Obligă ARAIEX la plata către CREDIDAM a cheltuielilor arbitrale în sumă de 9.375 lei. Obligă pe S.C. Antena TV Group — S.A. (Antena 1), Asociația Română de Comunicații Audiovizuale (ARCA), S.C. SBS Broadcasting Media — S.R.L. (Prima TV), S.C. PRO TV — S.A. în solidar să achite către CREDIDAM cheltuielile arbitrale avansate de către aceasta în sumă de 4.687,5 lei. Obligă pe S.C. Antena TV Group — S.A. (Antena 1), Asociația Română de Comunicații Audiovizuale (ARCA), S.C. SBS Broadcasting Media — S.R.L. (Prima TV), S.C. PRO TV — S.A. în solidar să achite către ARAIEX cheltuielile arbitrale avansate de către aceasta în sumă de 4.687,5 lei.

Împotriva acestei hotărâri s-au formulat apeluri.

Apelanta Societatea Română de Televiziune-SRTV invocă art. 131 indice 2 alin. (9) din Legea nr. 8/1996, modificată și completată, și solicită: suspendarea executării hotărârii arbitrale menționate mai sus, până la soluționarea definitivă și irevocabilă de către Curtea de Apel București a prezentei cauze; modificarea art. 4 alin. 1 din Metodologia prevăzută în dispozitivul Hotărârii arbitrale nr. 3 din 15 martie 2012 apelate [conform art. 131 indice 2 alin. (9) teza I] ca fiind nelegal și neîntemeiat, raportat la înțelegerile părților, la prevederile Legii nr. 8/1996, precum și la legislația și practica judiciară în domeniu. Arată următoarele:

În fapt, în data de 15 martie 2012, a fost pronunțată de către Completul de arbitraj de pe lângă Oficiul Român pentru Drepturile de Autor Hotărârea arbitrală nr. 3 „privind stabilirea Metodologiei privind remunerația datorată de artiștii interpreți sau executanți pentru radiodifuzarea prestațiilor artistice din domeniul audiovizual de către organismele de televiziune” aflate în gestiunea ARAIEX, hotărâre care a fost apoi publicată în Monitorul Oficial nr. 218 din 2 aprilie 2012 prin Decizia ORDA nr. 36 din 20 martie 2012, în conformitate cu prevederile art. 131 indice 2 alin. (8) din Legea nr. 8/1996, modificată și completată.

Hotărârea arbitrală a statuat la punctul nr. 4 al dispozitivului ei că în baza de calcul sunt cuprinse veniturile care susțin activitatea de radiodifuzare în domeniul audiovizual, inclusiv alocațiile bugetare.

Consideră că soluția completului arbitral este netemeinică și nelegală, având în vedere următoarele motive:

1) Este de observat inconsecvența cu care completul de arbitraj a tratat reglementarea remunerației datorate de radiodifuzorii, organisme de televiziune, având în vedere că în considerentele hotărârii s-a stabilit că:

„La data de 27 ianuarie 2012, ARAIEX a formulat cerere completatoare prin care a solicitat stabilirea formei finale a metodologiei astfel: 1....2....3....4. Baza de calcul asupra căreia se aplică procentul prevăzut este constituită din totalitatea veniturilor brute lunare obținute de fiecare dintre utilizatori fără a include TVA și alocația bugetară, dacă este cazul. În lipsa acestor venituri, baza de calcul o constituie cheltuielile ocazionate de utilizare.”

Din textul sus-citat al metodologiei rezultă că părțile au căzut de acord asupra textului potrivit căruia în baza de calcul asupra căreia se va aplica procentul în vederea stabilirii cuantumului remunerației datorate de Societatea Română de Televiziune nu vor fi incluse alocațiile bugetare, ci numai acele venituri proprii rezultate din activitatea de radiodifuzare care utilizează repertoriul protejat de ARAIEX, respectiv veniturile din publicitate, din sponsorizare, din taxa pentru serviciul public de televiziune, alte venituri provenite din asocieri sau activități corelate cu activitatea de radiodifuzare, din care se scad însă taxele aferente, cum ar fi TVA ori alte deduceri fiscale stabilite prin lege.

Cum, potrivit legii, ORDA a fost sesizată de către ARAIEX pentru numirea unei comisii de arbitraj în scopul stabilirii formei finale a metodologiei, comisia de arbitraj avea obligația să stabilească forma definitivă a acestei metodologii, arbitrând părțile în privința textelor asupra cărora nu au ajuns la un acord.

Trecând peste voința părților în hotărârea arbitrală de stabilire a formei definitive a metodologiei, comisia de arbitraj și-a depășit competența reglementând asupra unor aspecte cu care nu a fost sesizată, respectiv obligând părțile ca în baza de calcul asupra căreia se va aplica procentul stabilit pentru calcularea remunerației convenite ARAIEX să fie incluse și alocațiile bugetare, deși părțile conveniseră că acestea nu vor fi incluse în baza de calcul.

În concret, părțile au solicitat arbitrarea neînțelegerilor ivite în cadrul negocierilor în următoarele condiții:

Astfel înscrisurile întocmite de părțile aflate în negociere, iar apoi în arbitraj dovedesc că negocierea metodologiei privind remunerația datorată artiștilor interpreți sau executanți pentru radiodifuzarea prestațiilor artistice din domeniul audiovizual a fost demarată în baza Deciziei ORDA nr. 286 din 21 noiembrie 2011, având ca temei cererea și proiectul de metodologie propus de ARAIEX, prin care se solicita un procent de 1,6%, direct proporțional cu utilizarea repertoriului, aplicabil unei baze de calcul constituite din totalitatea veniturilor brute lunare ale utilizatorului, mai puțin TVA, obținute din activitatea de radiodifuzare, incluzând și alocațiile bugetare.

În cadrul negocierilor, ARAIEX a solicitat un procent de 0,8%, condiționat de stabilirea unui colector unic. Prin Adresa nr. 121.904 din 23 decembrie 2011, Societatea Română de Televiziune a acceptat această ofertă, cu condiția excluderii din baza de calcul a alocațiilor bugetare și cu precizarea că problematica colectării nu poate face obiectul negocierii sau arbitrajului, fiind un aspect strict reglementat de lege. Același punct de vedere a fost exprimat și de Asociația Română de Comunicații Audiovizuale prin Adresa datată 23 decembrie 2011.

Ținând seama, pe de o parte, de acordul existent între SRTv, ARCA și ARAIEX cu privire la cuantumul remunerației, iar, pe

de altă, parte de lipsa unui punct de vedere comun al organismelor de gestiune colectivă ARAIEX și CREDIDAM, care să fie prezentat utilizatorilor desemnați în comisia de negociere, ARAIEX a formulat cererea de inițiere a arbitrajului nr. 65 din 11 ianuarie 2012. În cuprinsul acesteia s-a menționat că utilizatorii desemnați prin Decizia ORDA nr. 286/2011 au fost de acord cu propunerea subscrisei referitoare la determinarea remunerației datorate artiștilor interpreți și executanți prin aplicarea unui procent de 0,8% din veniturile ce constituie baza de calcul.

Pe parcursul arbitrajului, la termenul din data de 27 ianuarie 2012, ARAIEX a formulat o cerere completatoare, respinsă de completul arbitral, prin care se solicita un procent neponderat de 1%, aplicat la o bază de calcul constituită din totalitatea veniturilor brute lunare obținute de fiecare dintre utilizatori, fără a include TVA și alocația bugetară, dacă este cazul.

Atât pe parcursul negocierilor, cât și în arbitraj, prin susținerile și înscrisurile depuse la dosar, reprezentantul SRTv a subliniat că includerea în baza de calcul a veniturilor organismelor de televiziune fără nicio legătură cu activitatea de radiodifuzare și cu utilizarea repertoriului este contrară dispozițiilor legale. Astfel, s-a învederat completului arbitral că organismele de televiziune au și venituri din alte activități (veniturile din închirieri de spații, mijloace de producție audiovizuală, prestări servicii efectuate de terți — montaj, subtitrări, construcții decor sau elemente scenice), care nu au nicio legătură cu utilizarea repertoriului, iar includerea lor în baza de calcul excedează prevederilor legale.

În încheierea de ședință din data de 2 martie 2012, termen la care au avut loc dezbaterile în Dosarul arbitral nr. 3/2012, nu au fost reținute susținerile reprezentantului SRTv care a precizat că baza de calcul trebuie să fie stabilită în concordanță cu dispozițiile art. 131² alin. (2) din Legea nr. 8/1996. Totodată, atât Societatea Română de Televiziune, cât și organismul de gestiune colectivă CREDIDAM au invocat practica judiciară, respectiv Decizia ORDA nr. 216/2011 privind publicarea Deciziei CAB nr. 153A din 12 mai 2011, în care instanța de judecată a reținut că „În baza de calcul nu pot fi incluse alocațiile bugetare, întrucât acestea nu pot fi incluse în categoria de venituri prevăzută de lege în art. 131¹ alin. 2 din Legea nr. 8/1996, respectiv «veniturile obținute de utilizatori din activitatea în cadrul căreia se utilizează repertoriul». Or, alocațiile bugetare nu sunt venituri obținute din activitatea de radiodifuzare.

Odată cu concluziile scrise, Societatea Română de Televiziune a înaintat completului arbitral un proiect de metodologie care prevedea un procent de 0,8% din veniturile rezultate din radiodifuzare, direct proporțional cu utilizarea repertoriului gestionat colectiv, din care să se scadă alocațiile sau subvențiile bugetare, TVA-ul, contribuția la Fondul cinematografic național, precum și orice altă taxă.

Metodologia stabilită prin Hotărârea arbitrală nr. 3/2012 are aceeași structură și conținut ca și proiectul de metodologie propus de SRTv, cu singura diferență că, în ceea ce privește baza de calcul, lipsește exceptarea alocațiilor bugetare din categoria veniturilor realizate din activitatea de radiodifuzare a repertoriului protejat.

2) Atunci când părțile aflate în negociere au convenit excluderea alocațiilor bugetare din baza de calcul menționată la pct. 4 din metodologie, au avut în vedere că, potrivit art. 131 indice 1 alin. (2) din Legea nr. 8/1996, remunerațiile trebuie raportate la veniturile obținute de utilizatori din activitatea în cadrul căreia se utilizează repertoriul. Ținând seama de faptul că veniturile bugetare nu sunt venituri obținute din radiodifuzare, acestea nu pot fi incluse în baza de calcul.

Astfel, Societatea Română de Televiziune este un serviciu public autonom de interes național, independent editorial în realizarea obiectivelor generale de informare, educație, divertisment. Respectând principiile ordinii constituționale din România, Societatea Română de Televiziune este persoană juridică, ce își desfășoară activitatea sub controlul Parlamentului, în condițiile Legii nr. 41/1994 și în conformitate cu convențiile internaționale la care România este parte.

Luând în considerare statutul special al Societății Române de Televiziune, finanțarea acesteia se realizează din 3 surse principale, respectiv:

1. alocații de la bugetul de stat (art. 39 și 41), aprobate prin legea bugetară anuală, pentru acoperirea integrală a fondurilor necesare pentru utilizarea stațiilor de emisie, a radioreleelor și a circuitelor video și fonice, datorate operatorilor economici din sistemul comunicațiilor; achiziționarea de echipamente și piese de schimb, materiale consumabile necesare desfășurării activității specifice, cheltuieli de dezvoltare; asigurarea pazei, ca obiectiv de interes național; achitarea cotizațiilor convenite organizațiilor guvernamentale internaționale;

2. venituri proprii provenite din: sume încasate din realizarea obiectului de activitate; taxa pentru serviciul public de televiziune, inclusiv amenzi și penalități pentru neachitarea la termen a acesteia; sume încasate din publicitate; donații și sponsorizări; alte venituri realizate potrivit legii;

3. venituri realizate din alte surse, utilizate pentru dotări și rețehnologizare, conform hotărârii consiliului de administrație — art. 39 alin. (1) și (5) din Legea nr. 41/1994.

Având o destinație expres prevăzută de Legea nr. 41/1994 privind organizarea și funcționarea SRTV, alocația bugetară nu se încadrează în categoria veniturilor prevăzute la art. 131 alin. (2) din Legea nr. 8/1996, adică nu se încadrează în noțiunea de „venituri obținute de utilizatori din activitatea de radiodifuzare în care se utilizează repertoriul gestionat”.

Totodată, alocația bugetară acordată pentru plata radioreleelor nu poate fi inclusă în baza de calcul a remunerației, având în vedere faptul că SRTV nu dispune de această resursă financiară, fiind destinată Societății Naționale de Radiocomunicații în proporție de 98%.

În egală măsură, alături de argumentele de ordin juridic și economic, se adaugă și cele de ordin tehnic, întrucât accesul la serviciile de televiziune se realizează prin intermediul operatorilor de cablu/satelit în proporție de peste 95% (numai 5% din telespectatorii TVR vizualizează SRTV prin intermediul undelor hertziene, neavând acces la recepția prin cablu/satelit).

Ca și programele aparținând posturilor particulare de televiziune, programele SRTV se recepționează de telespectatori în principal prin cablu/satelit.

Spre deosebire de posturile particulare, însă, programele televiziunii publice sunt preluate gratuit de operatorii de cablu, serviciul public de televiziune neavând vocație la venituri (licența) din partea operatorilor de cablu pentru exploatarea de către aceștia a programelor lor tv (art. 82 s.u. din legea audiovizualului).

De asemenea, spre deosebire de posturile particulare, serviciul public de televiziune are obligația să asigure recepția programelor sale și de către publicul care nu poate recepționa aceste programe prin cablu/satelit, ci numai prin unde hertziene, în care scop statul român asigură pentru aceștia plata releelor aparținând societății naționale de radiocomunicații, sub forma alocațiilor bugetare acordate în acest scop.

Prin neincluderea acestor alocații bugetare în baza de calcul potrivit pct. 4 al metodologiei în discuție nu se creează nicio diferențiere în defavoarea posturilor particulare căci acestea nu beneficiază de astfel de venituri.

Eliminarea acestor alocații bugetare din baza de calcul conform pct. 4 al metodologiei nu prejudiciază nici pe artiștii membri ai ARAIEX, căci lipsa acestor alocații este cu suficientă compensată de includerea în baza de calcul (în veniturile televiziunii publice) a taxelor pentru serviciul public de televiziune, gen de venituri care nu se regăsesc și la posturile particulare de televiziune, astfel încât, oricum, remunerațiile plătite de SRTV către organismele de gestiune colectivă sunt mult mai mari față de cele pe care le plătesc celelalte posturi de televiziune care obțin venituri numai din publicitate.

3) Incluzând în baza de calcul și alocațiile bugetare, completul de arbitraj a dat dovadă de inconsecvență față de soluția pronunțată în legătură cu stabilirea formei finale a Metodologiei privind remunerația datorată de organismele de televiziune titularilor de drepturi de autor pentru radiodifuzarea operelor scrise și operelor de artă vizuală aflate în gestiunea COPYRO și a VISARTA, metodologie a cărei formă finală a fost stabilită prin Hotărârea arbitrală nr. 4 din 22 martie 2012.

Potrivit Hotărârii nr. 4 din 22 martie 2012, Corpul de arbitri de pe lângă ORDA a stabilit că: „Baza de calcul a remunerației prevăzute la punctul 5 este constituită din totalitatea veniturilor brute, rezultate din activitatea de radiodifuzare sau totalitatea cheltuielilor ocazionate de utilizare, din care se scad taxa pe valoarea adăugată, taxa locală de publicitate, taxa pentru publicitatea băuturilor alcoolice, precum și alocațiile și subvențiile bugetare.

4) Această inconsecvență este cu atât mai inexplicabilă cu cât 2 din arbitri, respectiv dnii Tanasescu Mihai Alexandru și Gozia Dan Cristian, au făcut parte din ambele comisii de arbitraj care au stabilit forma finală a celor două metodologii sus-citate.

Cei 2 arbitri din corpul de arbitri de pe lângă ORDA care au făcut parte atât din completul care a pronunțat Hotărârea arbitrală nr. 4 din 22 martie 2012, cât și din cel care a pronunțat Hotărârea arbitrală nr. 3 din 15 martie 2012 ce face obiectul prezentului apel trebuiau să asigure consecvența practicii corpului de arbitri prin invocarea acestei practici a corpului de arbitri, cu atât mai mult cu cât, față de obiectul metodologiei și față de similaritatea spețelor, se impunea aplicarea aceluiași principii de drept (ambele hotărâri arbitrale vizând drepturi conexe gestionate colectiv facultativ).

5) În practica judecătorească a Curții de Apel s-a stabilit în mod irevocabil că baza de calcul trebuie să fie stabilită în concordanță cu dispozițiile art. 131¹ alin. (2) din Legea nr. 8/1996. Astfel, prin Decizia nr. 153/A din 12 mai 2011, pronunțată de Curtea de Apel București în Dosarul nr. 10.141/2/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, în baza Deciziei ORDA nr. 216 din 24 iunie 2011, instanța a stabilit că: „Cât privește criticile cuprinse la pct. II din motivele de apel formulate de UPFR și la pct. 4 din motivele formulate de CREDIDAM, referitor la includerea sau nu în baza de calcul a alocațiilor bugetare, respectiv a veniturilor societăților terțe realizate în legătură cu activitatea de radiodifuzare a utilizatorului, Curtea reține următoarele: în baza de calcul nu pot fi incluse alocațiile bugetare, întrucât acestea nu pot fi incluse în categoria de venituri prevăzută de lege în art. 131¹ alin. 2 din Legea nr. 8/1996, respectiv „veniturile obținute de utilizatori din activitatea în cadrul căreia se utilizează repertoriul”. Or, alocațiile bugetare nu sunt venituri obținute din activitatea de radiodifuzare.

Totodată, potrivit art. 41 și 42 din Legea nr. 41/1994, alocația bugetară are destinații anume prevăzute de lege, iar din conținutul legii rezultă că alocația bugetară este acordată Societății Române de Radiodifuziune în considerarea faptului că este considerată un obiectiv de interes național și, totodată, îi incumbă anumite obligații (cum ar fi cele prevăzute în art. 7, 9, 16 etc.), obligații care nu incumbă și celorlalte posturi de radiodifuziune și care fac ca activitatea Societății Române de Radiodifuziune să nu poată fi realizată în raport de criterii strict comerciale. Totodată, drepturile producătorilor de fonograme și ale artiștilor interpreți nu vor fi afectate întrucât, pe de o parte, dispozițiile art. 131¹ alin. (2) din Legea nr. 8/1996 nu le dau vocația la a obține o remunerație echitabilă calculată în raport cu o bază de calcul în care să fie incluse și alocațiile bugetare, care nu sunt venituri obținute din activitatea în cadrul căreia se utilizează repertoriul, dar, în plus, baza de calcul al remunerațiilor în cazul Societății Române de Radiodifuziune are o componentă care nu se regăsește în baza de calcul a celorlalte posturi de radiodifuziune, respectiv sumele încasate din taxa radio. „6. Procedând astfel, respectiv reglementând pentru ARAIEX o bază de calcul mai largă decât pentru CREDIDAM, care este organul de gestiune colectivă a drepturilor artiștilor din România și care are încheiate convenții bilaterale externe cu organisme similare din Europa și din America, completul de arbitraj creează o situație de concurență neloială între cele două organisme de gestiune colectivă, încurajând astfel retragerea mandatelor acordate către CREDIDAM în favoarea încredințării acestor mandate către ARAIEX.”

Demonstrează cu hotărâri judecătorești irevocabile că CREDIDAM a fost obligată prin hotărâre irevocabilă ca remunerația pe care o încasează de la serviciul public de radiodifuziune să nu fie calculată și asupra alocațiilor bugetare ale acestui radiodifuzor. Respectând această hotărâre judecătorească CREDIDAM nu încasează nici de la serviciul public de televiziune, pentru artiștii pe care îi reprezintă, remunerații care să se raporteze și la alocațiile bugetare.

Față de cele arătate mai sus, solicită modificarea punctului 4 alin. 1 din metodologia inclusă în dispozitivul Hotărârii arbitrale nr. 3 din 15 martie 2012, care să aibă următorul conținut: „4. Baza de calcul asupra căreia se aplică procentul prevăzut este constituită din veniturile obținute de fiecare utilizator din activitatea de radiodifuzare a repertoriului din domeniul audiovizual. Veniturile sunt constituite din totalitatea veniturilor obținute din activitatea de radiodifuzare în domeniul audiovizual (abonamente, sponsorizări, închirieri spațiu emisii, autorizații de recepție, alte contribuții financiare ori venituri provenite din asocieri sau alte activități corelate cu cea de radiodifuzare) din care se scad alocațiile bugetare, taxele aferente cum ar fi TVA ori alte deduceri fiscale stabilite de lege.”

Sintagma „surse financiare care susțin activitatea de radiodifuzare”, utilizată de hotărârea arbitrală apelată, este contrară dispozițiilor art. 131 alin. 2, potrivit cărora baza de calcul pentru remunerațiile procentuale în cazul activității de radiodifuzare o constituie veniturile rezultate din activitatea de radiodifuzare. Prin urmare textul trebuie reformulat — nici alocația bugetară și nici alte venituri (chirii, închirieri echipamente, sublicențieri etc. nu sunt obținute din activitatea de radiodifuzare, iar includerea în baza de calcul este contrară dispozițiilor legale, având caracterul unei modificări legislative, și nu al unei norme juridice emise în aplicarea legii.

În concluzie, solicită să se admită cererea de suspendare a executării vremelnice a Hotărârii arbitrale nr. 3/2012 până la judecarea irevocabilă a prezentului apel, iar, pe fond, să modifice punctul 4 alin. 1 din metodologia stabilită prin Hotărârea arbitrală nr. 3 din 15 martie 2012, conform textului de mai sus.

În drept, dispozițiile art. 131 indice 2 alin. (9), art. 131 indice 1 alin. (2) din Legea nr. 8/1996, art. 282 și următoarele din Codul de procedură civilă, Legea nr. 41/1994.

Apelanta Asociația Română pentru Artiști Interpreți sau Executanți — ARAIEX invocă art. 131 (9) din Legea nr. 8/1996 și arată următoarele:

1. Completul de arbitri desemnat să soluționeze Dosarul nr. 3/2012 ce a avut ca obiect cererea ARAIEX de stabilire a formei finale a Metodologiei privind remunerația datorată artiștilor interpreți sau executanți pentru radiodifuzarea prestațiilor artistice din domeniul audiovizual de către organisme de televiziune, admitând excepția inadmisibilității prezentei cereri de arbitraj în raport cu CREDIDAM, instituie un regim discriminator în domeniul gestiunii drepturilor artiștilor interpreți.

Astfel, se observă că metodologiile negociate conform dispozițiilor Legii nr. 8/1996 sunt un set de norme care reglementează în detaliu relația dintre OGC-urile și utilizatorii dintr-un domeniu, astfel încât aceste reglementări sunt aplicabile unitar acestora, singura eventuală variabilă în acest context putând fi doar valoarea reprezentând remunerație achitată de utilizatori OGC-urilor.

Scopul acestui set de norme care reglementează în detaliu relația dintre OGC-uri și utilizatori constă în protejarea echidistantă a drepturilor aparținând unei categorii de beneficiari protejați de Legea nr. 8/1996, astfel încât dacă într-un domeniu funcționează mai multe OGC-uri în paralel nu pot exista

concomitent mai multe metodologii care să reglementeze pentru fiecare dintre acestea relația cu o anumită categorie de utilizatori.

În completarea acestor condiții generale de reglementare a unui domeniu, legiuitorul a permis ca fiecare dintre OGC-urile dintr-un domeniu de gestiune să încheie, în afara metodologiei general aplicabile, și protocoale direct cu utilizatorii, prin care să stabilească eventual cote de remunerații diferențiate.

Aceste protocoale sunt însă o modalitate suplimentară, completatoare a cadrului general stabilit de metodologiile ce trebuie să acorde tuturor titularilor de drepturi condiții egale de tratament.

În raport cu această situație, se reține aspectul că și membrii ARAIEX, cu și membrii CREDIDAM, prestează același tip de prestații artistice, astfel încât este evident că modul de stabilire și încasare a remunerațiilor convenite acestora nu poate fi diferit de cel stabilit pentru membrii CREDIDAM.

Ca atare, completul de arbitri putea în principiu, motivat de faptul că domeniul este unul de gestiune facultativă conform art. 123² din Legea nr. 8/1996, să dispună cu privire la inadmisibilitatea stabilirii unui unic colector în acest domeniu, dar nu putea să dispună cu privire la stabilirea unor condiții diferențiate de administrare a drepturilor titularilor, deoarece o astfel de situație de drept instituie un regim discriminator în domeniu.

Față de această situație, vă rugăm să observați că prin hotărârea arbitrală atacată s-a stabilit o metodologie aplicabilă exclusiv unui segment de artiști interpreți, cei membri ai ARAIEX, fapt care conduce, nelegal, la stabilirea unui regim discriminator în acest domeniu.

Pentru acest motiv, vă rugăm să constatați ca nelegală măsura admiterii excepției inadmisibilității invocate în speță de CREDIDAM și să o rețineți cel mult în raport cu cererea de stabilire a unui unic colector în domeniul radiodifuzării prestațiilor artistice din domeniul audiovizual de către organismele de televiziune.

2. Completul de arbitri desemnat să soluționeze Dosarul nr. 3/2012 invocă aspectul că soluția adoptată prin hotărârea contestată este fundamentată pe acordul părților stabilit în cadrul procedurii de negociere a metodologiei, prealabilă procedurii de arbitraj, în condițiile în care această soluție nesocotește total acordul astfel stabilit între părțile din comisia de negociere. Prin hotărârea atacată se reține de către comisia de arbitraj aspectul că, pe parcursul negocierilor, SRTV și ARCA și-au arătat disponibilitatea de a conveni cu ARAIEX asupra unor repere din metodologia aplicabilă în domeniu și anume: cuantumul procentului aplicabil, baza de calcul și ponderarea procentului aplicabil.

Din toată documentația depusă la dosarul de arbitraj se observă că atât propunerea ARAIEX, cât și acordul eventual al utilizatorilor mai sus precizați, care sunt doar o parte dintre utilizatorii desemnați prin Decizia ORDA nr. 286/2011 să negocieze metodologia în acest (domeniu) au vizat reglementarea unitară a situației drepturilor conexe în acest domeniu.

Este explicit precizat atât în procesele-verbale întocmite la cele două întâlniri de negociere, cât și în întâmpinarea depusă

de SRTV în cadrul procedurii de arbitraj aspectul că aceste părți aveau în vedere o eventuală convenție cu privire la aceste repere în condițiile aplicării ideii deja repertoriu gestionat colectiv, deci în raport cu stabilirea unui unic colector în domeniu.

Astfel, în condițiile admiterii de către comisia de arbitraj a excepției inadmisibilității cererii de arbitraj în raport cu repertoriul CREDIDAM, ce a avut ca efect instituirea, pentru prima dată de la apariția Legii nr. 8/1996, a principiului conform căruia pentru același domeniu pot exista metodologii diferite aplicabile în raport cu fiecare dintre OGC-urile care activează în acel domeniu, susținerea comisiei de arbitraj referitoare la faptul că soluția sa este bazată pe varianta de metodologie supusă negocierii este eronată.

Metodologia inițial supusă negocierii de către ARAIEX a avut în vedere aplicarea unui procent unic: pentru toate OGC-urile din domeniu stabilit la nivelul de 1,6% din baza de calcul cu luarea în considerare a ponderii de utilizare.

Acest procent putea fi stabilit unitar pentru toate OGC-urile, fiecare dintre acestea urmând să-l colecteze prin aplicarea ponderii de utilizare a propriului repertoriu de către fiecare dintre utilizatori. Pe parcursul negocierilor, ARAIEX a pus în discuția părților prezente și ipoteza reducerii procentului în referință, în condițiile reducerii cheltuielilor de administrare și colectare a acestor remunerații prin stabilirea prin convenția OGC-urilor (dat fiind că domeniul este unul de gestiune facultativă a drepturilor aparținând artiștilor interpreți) a unui unic colector.

SRTV și ARCA au achiesat la această propunere, care avea în vedere o situație de fapt specială, fiind propusă de ARAIEX numai sub condiția obligatorie a stabilirii unui unic colector, motivat de aspectul reducerii costurilor pentru activitatea de colectare. Dat fiind însă că CREDIDAM nu a achiesat la această propunere, în mod greșit completul de arbitraj a concluzionat că părțile au convenit în negociere asupra unor repere din metodologia aplicabilă în domeniu și anume: cuantumul procentului aplicabil, baza de calcul și ponderarea procentului aplicabil, îndepărtând nemotivat precizarea depusă de ARAIEX în cadrul procedurii de arbitraj.

Având în vedere cele expuse și luând în considerare și faptul că în mod nelegal comisia de arbitraj invocă prevederile art. 131 din Legea nr. 8/1996 ca instituind obligația supunerii dezbaterilor arbitrajului exclusiv probleme supuse negocierii prealabile în condițiile în care, în realitate, nicio dispoziție din Legea nr. 8/1996 nu obligă inițiatorul unei cereri de arbitraj de a solicita instanței arbitrale a se pronunța exclusiv pe propuneri de metodologie ce au făcut anterior obiectul fazei prealabile a negocierii, solicită să se admită apelul și să se schimbe în parte Hotărârea arbitrală nr. 3/2012, pronunțată de Completul de arbitri ORDA desemnat în Dosarul nr. 3/2012 la data de 15 martie 2012, în sensul admiterii cererii noastre de arbitraj astfel cum a fost precizată.

În drept, dispozițiile Legii nr. 8/1996, în principal cele ale art. 131 alin. (9) și pe cele ale Codului de procedură civilă.

Apelanta S.C. Antena TV Group — S.A. invocă art. 131² alin. (9) din Legea nr. 8/1996 și solicită schimbarea în parte a hotărârii arbitrate în sensul eliminării din cadrul dispozitivului acesteia a obligației sale de achitare a onorariului. Arată următoarele:

În fapt, prin Hotărârea arbitrală nr. 3 din 15 martie 2012, Completul de arbitraj de pe lângă Oficiul Român pentru Drepturile de Autor a stabilit forma finală a Metodologiei privind remunerația datorată artiștilor interpreți sau executanți pentru radiodifuzarea prestațiilor artistice din domeniul audiovizual de către organismele de televiziune, aflate în gestiunea ARAIEX.

Hotărârea arbitrală apelată prevede în sarcina subscrisei obligații de plată a unor cheltuieli reprezentând onorarii de arbitri.

Arată că părțile ce nu au dorit să achite onorariul de arbitri nu pot fi obligate la achitarea acestuia.

Potrivit art. 131² alin. (6) din Legea nr. 8/1996, părțile aflate în arbitraj contribuie în mod egal la plata onorariului arbitrilor, iar neîndeplinirea acestei obligații are ca sancțiune decăderea părții care nu a achitat onorariul din dreptul de a propune probe și de a formula concluzii pe perioada arbitrajului.

Deși prin hotărârea arbitrală s-a arătat că aceste părți sunt obligate în solidar la plata cheltuielilor arbitrale, fără să se arate ce reprezintă aceste cheltuieli, este evident că sumele în cauză se referă la cotele datorate de părți drept onorariu arbitral, evidentă care se impune având în vedere următoarele:

Singurele cheltuieli avansate de părți și probate în fața completului sunt cele apărute cu ocazia achitării onorariilor arbitrale;

i) Nu pot fi considerate drept cheltuieli arbitrale sumele datorate de partea care a căzut în pretenții, întrucât completul arbitral a obligat o serie de utilizatori la plata unor sume de bani către SRTV (de asemenea utilizator). Având în vedere că părțile arbitrajului au fost organismele de gestiune colectivă (pe de o parte) și utilizatorii (pe de altă parte), este imposibil ca unii utilizatori să fi căzut în pretenții și alții nu.

ii) Potrivit pct. 4 din hotărâre, onorariile arbitrilor au fost stabilite, în solidar, pentru subscrise, S.C. Antena Tv Group — S.A., A.R.C.A., S.C. SBS Broadcasting Media — S.R.L. și S.C. PRO TV — S.A. la plata către SRTV a cheltuielilor arbitrale avansate de către aceasta, în sumă de 5.625 lei; a obligat ARAIEX la plata către CREDIDAM a cheltuielilor arbitrale, în sumă de 9.375 lei, a obligat Antena Tv Group — S.A., ARCA, Prima TV și S.C. PRO TV — S.A., în solidar, să achite către CREDIDAM cheltuielile arbitrale avansate de către aceasta, în sumă de 4.687,5 lei și a obligat subscrise, Antena Tv Group — S.A., A.R.C.A., Prima TV și S.C. PRO TV — S.A., în solidar, să achite către ARAIEX cheltuielile arbitrale avansate de către aceasta, în sumă de 4.687,5 lei.

În acest mod, completul arbitral, deși a decăzut părțile din drepturile ce le reveneau pentru neplata cotei de onorariu, a și obligat părțile să plătească această cotă de onorariu.

Cele două sancțiuni se exclud reciproc, întrucât părțile ce nu au plătit onorariul datorat au ales această modalitate întrucât nu au dorit să participe activ la dezbaterile acestui litigiu arbitral. Obligarea acestor părți la plata cotei de onorariu contravine dispozițiilor art. 131² alin. (6) teza a II-a din Legea nr. 8/1996, care prevede că părțile pot alege să nu plătească onorariul arbitral, însă această atitudine atrage decăderea lor din dreptul de a propune probe și formula concluzii.

Dispozițiile cuprinse în Legea nr. 8/1996 reprezintă norma specială față de dispozițiile cuprinse în art. 359¹ din Codul de

procedură civilă, astfel că aceste dispoziții se aplică cu prioritate. În acest sens arătăm că art. 359¹ din Codul de procedură civilă poate fi aplicat numai cu respectarea art. 358 din același act normativ care prevede, sub sancțiunea nulității absolute, că procedura arbitrală trebuie să respecte principiul contradictorialității și principiul egalității armelor.

Aceste două principii au fost încălcate în ceea ce privește părțile ce nu au achitat onorariul arbitral, astfel că arbitrii, invocând și aplicând art. 359¹ din Codul de procedură civilă, recunosc implicit că nu au respectat principiile fundamentale ale procedurii arbitrale prevăzute de art. 358, cu implicația atragerii nulității absolute a hotărârii arbitrale.

În mod evident, hotărârea arbitrală apelată nu este lovită de nulitate absolută întrucât prioritate are norma specială [art. 131² alin. (6) din Legea nr. 8/1996] care prevede sancțiunea pentru neplata onorariului, respectiv decăderea din dreptul de a propune probe și formula concluzii.

Însă această sancțiune este singura aplicabilă părții ce nu achită onorariul arbitral, astfel că obligarea părții la plata cotei de onorariu excedează cadrului legal, fiind astfel vădit nelegală și neîntemeiată, urmând ca obligația instituită în sarcina părților ce nu au plătit onorariul să fie înlăturată de instanța de apel.

Pentru toate considerentele prezentate mai sus, solicită să se admită cererea de aderare la apelul SRTV, astfel cum a fost formulată.

În drept, dispozițiile art. 131¹ și următoarele din Legea nr. 8/1996, art. 293, art. 358, art. 359¹ și următoarele din Codul de procedură civilă.

Apelanta Asociația Română pentru Comunicări Audiovizuale — ARCA, în apelul său, solicită schimbarea în parte a hotărârii arbitrale prin care s-a stabilit forma finală a Metodologiei privind remunerația datorată artiștilor interpreți sau executanți reprezentați de ARAIEX pentru radiodifuzarea prestațiilor artistice din domeniul audiovizual de către organismele de televiziune, în sensul desființării dispozițiilor privind cheltuielile de arbitraj.

Arată următoarele:

În mod nelegal și neîntemeiat, utilizatorii S.C. Pro TV — S.A., S.C. Antena TV Group — S.A., S.C. SBS Broadcasting Media — S.R.L. și Asociația Română pentru Comunicări Audiovizuale (ARCA) au fost obligate la plata cheltuielilor arbitrale către ARAIEX, Visarta și Societatea Română de Televiziune (SRTV).

I. Părțile ce nu au dorit să achite onorariul de arbitri nu pot fi obligate la achitarea acestuia.

Potrivit art. 131² alin. (6) din Legea nr. 8/1996, părțile aflate în arbitraj contribuie în mod egal la plata onorariului arbitrilor, iar neîndeplinirea acestei obligații are ca sancțiune decăderea părții care nu a achitat onorariul din dreptul de a propune probe și de a formula concluzii pe perioada arbitrajului.

Hotărârea arbitrală apelată prevede, pe de o parte, că prin încheierea din 28 februarie 2012 completul arbitral a dispus decăderea din dreptul de a propune probe și de a formula concluzii a părților ce nu au achitat cota de onorariu ce le-a fost stabilită (printre care și subscrise), iar, pe de altă parte, prin dispozitivul hotărârii arbitrale s-a prevăzut că părțile ce nu au achitat onorariul de arbitru au obligația de a achita cota de onorariu datorată către părțile ce au plătit acest onorariu.

Deși prin hotărârea arbitrală s-a arătat că aceste părți sunt obligate în solidar la plata cheltuielilor arbitrale, fără să se arate ce reprezintă aceste cheltuieli, este evident că sumele în cauză se referă la cotele datorate de părți drept onorariu arbitraj, evidență care se impune având în vedere următoarele constatări: singurele cheltuieli avansate de părți și probate în fața completului sunt cele apărute cu ocazia achitării onorariilor arbitrale; nu pot fi considerate drept cheltuieli arbitrale sumele datorate de partea care a căzut în pretenții, întrucât completul arbitral a obligat o serie de utilizatori la plata unor sume de bani către SRTV (de asemenea utilizator). Având în vedere că părțile arbitrajului au fost organisme de gestiune colectivă (pe de o parte) și utilizatorii (pe de alta parte), este imposibil ca unii utilizatori să fi căzut în pretenții și alții nu; onorariile stabilite de către arbitri au fost de 7.500 lei pentru fiecare arbitru, rezultând un total de 37.500 lei reprezentând întreg onorariul arbitral. Deoarece sunt două părți, rezultă că utilizatorii aveau de achitat împreună 18.750 lei, deci fiecare utilizator trebuia să achite 3.750 lei. Cele patru părți din litigiul arbitral ce nu au achitat cota de onorariu (S.C. Pro TV — S.A., S.C. Antena TV Group — S.A., S.C. SBS Broadcasting Media — S.R.L. și Asociația Română pentru Comunicații Audiovizuale) datorau împreună 15.000 lei. Se poate observa că însumând sumele la plata cărora completul arbitral a obligat aceste părți (5.625 lei către SRTV, 4.687,50 lei către Visarta și 4.687,50 lei către ARAIEX) rezultă aceeași sumă.

În acest mod, completul arbitral, deși a decăzut părțile din drepturile ce le reveneau pentru neplata cotei de onorariu, a și obligat părțile să plătească această cotă de onorariu.

Cele două sancțiuni se exclud reciproc, întrucât părțile ce nu au plătit onorariul datorat au ales această modalitate întrucât nu au dorit să participe activ la dezbaterile acestui litigiu arbitral. Obligarea acestor părți la plata cotei de onorariu contravine dispozițiilor art. 131² alin. (6) teza a doua din Legea nr. 8/1996, care prevede că părțile pot alege să nu plătească onorariul arbitral, însă această atitudine atrage decăderea lor din dreptul de a propune probe și formula concluzii.

Dispozițiile cuprinse în Legea nr. 8/1996 reprezintă normă specială față de dispozițiile cuprinse în art. 359¹ din Codul de procedură civilă, astfel că aceste dispoziții se aplică cu prioritate. În acest sens arătăm că art. 359¹ din Codul de procedură civilă poate fi aplicat numai cu respectarea art. 358 din același act normativ care prevede, sub sancțiunea nulității absolute, că procedura arbitrală trebuie să respecte principiul contradictorialității și principiul egalității armelor.

Aceste două principii au fost încălcate în ceea ce privește părțile ce nu au achitat onorariul arbitral, astfel că arbitrii, invocând și aplicând art. 359¹ din Codul de procedură civilă, recunosc implicit că nu au respectat principiile fundamentale ale procedurii arbitrale prevăzute de art. 358, cu implicația atragerii nulității absolute a hotărârii arbitrale.

În mod evident, hotărârea arbitrală apelată nu este lovită de nulitate absolută întrucât prioritate are norma specială [art. 131² alin. (6) din Legea nr. 8/1996] care prevede sancțiunea pentru neplata onorariului, respectiv decăderea din dreptul de a propune probe și formula concluzii.

Însă această sancțiune este singura sancțiune aplicabilă părții ce nu achită onorariul arbitral, astfel că obligarea părții la plata cotei de onorariu excedează cadrului legal, fiind astfel vădit nelegală și neîntemeiată, urmând ca obligația instituită în sarcina părților ce nu au plătit onorariul să fie înlăturată de instanța de apel.

Pentru toate considerentele prezentate mai sus, apelanta ARCA solicită să se admită apelul său astfel cum a fost formulat.

În drept, art. 131¹ și următoarele din Legea nr. 8/1996, art. 282, art. 358, art. 359¹ și următoarele din Codul de procedură civilă.

Apelantul CREDIDAM — Centrul Român pentru Administrarea Drepturilor Artiștilor, în apelul său, solicită:

— să se desființeze Procesul-verbal privind constituirea Completului arbitral din data de 24 ianuarie 2012, ora 12, și încheierile de ședință din data de 27 ianuarie 2012, ora 11, din 1 februarie 2012, ora 12,30, din 3 februarie 2012, ora 13,30, din 9 februarie 2012, ora 12, și din 22 februarie 2012, ora 13, și, în consecință, să se constate nulitatea absolută a Hotărârii arbitrale nr. 3 din data de 15 martie 2012, pronunțată ulterior;

— să se desființeze Hotărârea arbitrală nr. 3 din data de 15 martie 2012 și încheierea de ședință din data de 2 martie 2012 ce face parte integrantă din hotărâre și să trimiteti cauza spre negociere/arbitraj, având în vedere prevederile art. 131¹ alin. (2) și ale art. 131¹ alin. (8) din Legea nr. 8/1996, în raport cu care metodologiile publicate în Monitorul Oficial al României sunt opozabile tuturor utilizatorilor din domeniul pentru care s-a negociat, în condițiile în care Legea impune să fie respectate de către ARAIEX criteriile prevăzute de art. 131¹ alin. (1) din Legea nr. 8/1996;

— în subsidiar, să se modifice în tot Hotărârea arbitrală nr. 3 din data de 15 martie 2012 și pe fond să admiteți metodologia propusă de CREDIDAM, ca organism de gestiune colectivă reprezentativ, potrivit art. 133 alin. (2) și (3) din Legea nr. 8/1996 și înțelegerii cu utilizatorii, având în vedere prevederile art. 131¹ alin. (2) și ale art. 131¹ alin. (8) din Legea nr. 8/1996, în raport cu care metodologiile publicate în Monitorul Oficial al României sunt opozabile tuturor utilizatorilor din domeniul pentru care s-a negociat.

Arată următoarele:

1. Precizări prealabile relevante pentru corecta soluționare a cauzei

Prin Decizia ORDA nr. 286/2011 s-a constituit Comisia pentru elaborarea Metodologiei privind remunerația datorată artiștilor interpreți sau executanți pentru radiodifuzarea prestațiilor artistice din domeniul audiovizual de către organisme de televiziune. Membrii acestei comisii au fost, pe de o parte, organisme de gestiune colectivă CREDIDAM și ARAIEX, iar pe de cealaltă parte, utilizatorii Societatea Română de Televiziune TSC Pro TV — S.A., S.C. Antena TV Group — S.A., S.C. SBS Broadcasting Media — S.R.L., precum și structura asociativă a utilizatorilor Asociația Română de Comunicații Audiovizuale (ARCA).

Negocierile dintre părți au fost consemnate în procesele-verbale din 9 decembrie 2011 (doar CREDIDAM și utilizatorii), 20 decembrie 2011, 21 decembrie 2011 și 17 ianuarie 2012 (doar CREDIDAM și utilizatorii, ARAIEX nu a dat curs invitației).

Astfel cum reiese din aceste procese-verbale, utilizatorii, precum și organismul de gestiune colectivă CREDIDAM au dorit elaborarea unei metodologii care să fie rezultatul înțelegerii dintre părți, purtând în acest sens negocieri reale cu privire la conținutul acestei metodologii. Singura parte care a considerat această etapă ca fiind pur formală a fost organismul de gestiune colectivă ARAIEX, care nu a dorit niciun moment să negocieze ținând cont de criteriile impuse de Legea nr. 8/1996, prin art. 131¹ alin. (1). Astfel, organismul de gestiune colectivă a refuzat să depună repertoriul gestionat (în negocieri și în arbitraj), deși utilizatorii au solicitat, iar ARAIEX a fost de acord să pună la dispoziția acestora repertoriul gestionat (după cum reiese din procesul-verbal încheiat în data de 20 decembrie 2011). Deși prin procesul-verbal din data de 20 decembrie 2011 ARAIEX s-a obligat față de părțile la negociere să pună la dispoziția utilizatorilor practica europeană în domeniu, a refuzat ulterior, în mod nejustificat, să îndeplinească obligația asumată. În conformitate cu prevederile art. 131¹ alin. (1) din Lege, nu puteau avea loc negocieri reale, atât timp cât repertoriul gestionat de una din părți și practica europeană în domeniu nu au fost puse la dispoziția Comisiei de elaborare a metodologiei. În consecință, în mod evident, declanșarea procedurii de negociere a fost făcută de către ARAIEX în mod pur formal, exclusiv în scopul de a determina pronunțarea unei hotărâri arbitrale, care, potrivit Legii, urmează să se publice în Monitorul Oficial al României și să producă efecte de opozabilitate, dar și de relativitate, față de toți utilizatorii din domeniul pentru care s-a negociat [art. 131² alin. (2) și art. 131² alin. (8) din Legea nr. 8/1996]. Având în vedere efectele juridice produse de publicarea metodologiei, respectiv a hotărârii arbitrale privind metodologia în Monitorul Oficial al României, nu este de conceput că legea ar permite ca procedura de negociere să fie o simplă formalitate, lipsită de orice conținut.

În speță, în condițiile în care, din cauza comportamentului abuziv al ARAIEX, nu s-au îndeplinit cerințele impuse de art. 131¹ alin. (1), astfel că nu a existat în niciun moment posibilitatea încheierii unui protocol al părților cu privire la metodologie, procedura arbitrală declanșată în condițiile provocării eșecului procedurii de negociere este abuzivă și încalcă prevederi obligatorii ale Legii. Este relevant pentru reaua-credință a ARAIEX, în convență cu ORDA, faptul că, deși utilizatorii au propus termenul de 11 ianuarie 2012 pentru continuarea negocierilor, considerând că se poate ajunge la o înțelegere, ARAIEX nu și-a îndeplinit obligațiile asumate față de părțile la negociere și a depus la ORDA cererea pentru inițierea procedurii arbitrale.

Prin actul administrativ 274 din 13 ianuarie 2012, ORDA a dat curs cererii ARAIEX și a dispus începerea procedurii de arbitraj, convocând părțile Comisiei de elaborare a metodologiei la tragerea la sorți a completului arbitral. Declanșarea procedurii arbitrale s-a făcut în condițiile în care ORDA nu a verificat îndeplinirea cerințelor stabilite prin Legea nr. 8/1996, art. 131¹ alin. (1), privind criteriile care trebuie să stea la baza oricărei negocieri și hotărâri arbitrale. S-a săvârșit astfel un grav abuz, care a condus la pronunțarea unei hotărâri arbitrale privind forma definitivă a metodologiilor, publicată în Monitorul Oficial, aptă, potrivit art. 131² alin. (2) și (8) din Legea nr. 8/1996, să

distorsioneze buna funcționare a gestiunii colective facultative prin aceea că este opozabilă și obligatorie față de toți utilizatorii din domeniul pentru care s-a negociat.

Cu privire la abuzul de drept săvârșit de organismul de gestiune colectivă ARAIEX, cererea organismului de gestiune colectivă ARAIEX de inițiere a procedurii arbitrale reprezintă un veritabil abuz de drept deoarece organismul de gestiune colectivă ARAIEX deturneză acest drept de la finalitatea urmărită de legiuitor, având reprezentarea că va ajunge să impună, prin hotărâre arbitrală, un procent mult mai mic decât cel existent timp de 15 ani de negocieri cu utilizatorii, contrar drepturilor patrimoniale și intereselor legitime ale titularilor drepturilor gestionate colectiv. Or, potrivit art. 134 alin. (1) din Legea nr. 8/1996, exercitarea gestiunii colective încredințate prin contractul de mandat nu poate restrânge în niciun fel drepturile patrimoniale ale titularilor. Este relevantă împrejurarea că negocierile formal declanșate de ARAIEX au rămas fără rezultat exclusiv din cauza atitudinii sale de rea-credință.

III. Privitor la nulitatea absolută a hotărârii arbitrale

III. 1. Nulitatea absolută a procesului-verbal încheiat la data de 16 ianuarie 2012, invocată și la primul termen de arbitraj, respectiv încheierea din data de 9 februarie 2012. La data de 16 ianuarie 2012 au fost convocați de către ORDA pentru tragerea la sorți a arbitrilor în vederea stabilirii Metodologiei privind remunerația datorată artiștilor interpreți sau executanți pentru radiodifuzarea prestațiilor artistice din domeniul audiovizual de către organisme de televiziune. La acea dată, au solicitat domnului director general Robert Bucur verificarea bilelor, înainte de tragerea la sorți. Deși procesul-verbal s-a încheiat în prezența reprezentanților membrilor Comisiei pentru elaborarea metodologiei, susținerile și obiecțiunile acestora cu privire la tragerea la sorți a arbitrilor nu au fost consemnate. Deoarece susținerile părților prezente la încheierea procesului-verbal contestat nu au fost consemnate, s-au încălcat dreptul părților la apărare, precum și principiul contradictorialității. Se poate constata că procesul-verbal nu poartă semnătura niciuneia dintre părțile participante (acestora li s-a dat spre semnare doar o listă de prezență conform procesului-verbal în cauză, precum și procesului-verbal încheiat la data de 12 ianuarie 2012).

III. 2. Hotărârea arbitrală s-a dat cu neobservarea formelor legale de procedură:

Potrivit Procesului-verbal privind constituirea Completului de arbitraj din data de 24 ianuarie 2012, ora 12, se poate constata că nu toate părțile au fost prezente, astfel că despre termenul acordat, respectiv 27 ianuarie 2012, ora 11, precum și despre onorariul ce trebuie achitat au știut doar părțile prezente. La data de 27 ianuarie 2012, potrivit încheierii, au fost prezente CREDIDAM, ARAIEX, SRTV și PRO TV. Deși completul nu era legal constituit, deși onorariul nu fusese achitat decât de CREDIDAM, ARAIEX și SRTV, în cuantumul rezultat în urma calculului matematic raportat la prevederile art. 131² alin. (6) din Legea nr. 8/1996, completul arbitral a acordat termen la data de 1 februarie 2012, ora 12. Nici de această dată nu au fost toate părțile prezente. Cu toate acestea, potrivit încheierii de ședință din data de 1 februarie 2012, ora 12,30, deși părților care nu au fost prezente (nu există la dosar nicio dovadă în acest sens) nu

li s-au adus la cunoștință termenele, ora și cuantumul onorariului ce trebuia achitat (echivalentul taxei de timbru), au fost vătămăte în drepturile lor, fiind decăzute din dreptul de a propune probe și de a formula concluzii. Mai mult, Completul arbitral a luat această hotărâre la o dată la care nu era primul termen de arbitraj. La data de 1 februarie 2012 Completul arbitral a pus în vedere SRTV ca până la data de 3 februarie 2012 să achite diferența de onorariu în sumă de 15.000 lei datorată de ceilalți utilizatori, urmând ca în cuprinsul hotărârii arbitrale ce va fi pronunțată Completul arbitral să determine explicit modalitatea prin care SRTV va fi dezdăunată (ceea ce, în opinia noastră, echivalează cu o antepronunțare). La data de 3 februarie 2012, ora 13, întrucât SRTV nu a achitat onorariul așa cum s-a consemnat în încheierea din data de 1 februarie 2012, Completul arbitral a pus în vedere CREDIDAM și ARAIEX să plătească, în cote egale, partea de onorariu rămasă neachitată, în cuantum de 9.375 lei. Potrivit Deciziei ORDA nr. 270 din 6 septembrie 2010 privind aprobarea Regulamentului privind organizarea și funcționarea Completului de arbitri de pe lângă ORDA, respectiv art. 8 din Regulament, alin. 1: „Oficiul Român pentru Drepturile de Autor asigură activitatea de secretariat a corpului de arbitri, scop în care îndeplinește următoarele atribuții: [...] h) informează părțile în scris cu privire la termenul de arbitraj, iar pentru termenele următoare doar părțile care nu au fost prezente la dezbateri.”

Constatăm că, pe parcursul arbitrajului, admiterea excepției (de a fi decăzute din dreptul de a propune probe și de a depune concluzii) privind părțile care nu au achitat onorariul arbitral s-a făcut prematur și cu încălcarea regulilor elementare de procedură și a Deciziei ORDA nr. 270 din 6 septembrie 2010, în sensul de a fi citate cu privire la termen, oră și cuantumul onorariului ce trebuia achitat, pricinuind părților respective, dar și CREDIDAM prin obligarea la plata suplimentară a onorariului arbitral, neachitat de părțile implicate în arbitraj din necunoștință, o vătămare ce nu se poate înlătura decât prin anularea hotărârii arbitrale. Cu privire la prejudiciul suferit, cităm practica unitară în sensul că: „Curtea constată că și condiția de pagubă iminentă este întrunită, aceasta constând în costurile mari pe care le implică parcurgerea procedurii, într-un interval relativ scurt, conform dispozițiilor Legii nr. 8/1996, respectiv onorariile pentru ipoteza inițierii procedurii de arbitraj, dar și noile tarife rezultând din procesul de negociere” [...] „Susținerea pârâtului ORDA în sensul că plata onorariilor nu se poate constitui în prejudiciu este neîntemeiată. Curtea va înlătura susținerea pârâtului ORDA în sensul că singurii prejudiciați sunt titularii de drepturi care nu își vor încasa remunerațiile ce li se cuvin datorită inexistenței cadrului legal care să le permită acest lucru în mod concret, întrucât, potrivit art. 131 ind. 3 alin. (3) din Legea nr. 8/1996, până la publicarea noilor metodologii rămân valabile vechile metodologii” (Sentința civilă nr. 7.106, dată de Curtea de Apel București, Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal). Plata onorariului constituie un prejudiciu având în vedere că această procedură de negociere a fost impusă CREDIDAM (a se vedea în acest sens și Sentința civilă nr. 5.562 din 3 octombrie 2011 a Curții de Apel București, Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal pronunțată în Dosarul nr. 7.689/2/2011).

3. Așa cum se poate observa din conținutul Procesului-verbal privind constituirea Completului arbitral din data de 24 ianuarie 2012, ora 12, domnul avocat Florin Știolică a fost desemnat în unanimitate președintele completului.

Fără a exista o altă mențiune în acest sens în vreuna dintre încheierile existente la dosarul cauzei, după ce ne-a fost comunicată Hotărârea arbitrală nr. 3 din 15 martie 2012 și încheierea din data de 2 martie 2012 când au avut loc dezbaterile (adică după ce a rămas în pronunțare), am constatat că în calitate de președinte al Completului arbitral semnează doamna avocat Manolache Onofrei Tatiana.

Au fost încălcate astfel art. 7 pct. 5 și 6 din Decizia ORDA nr. 270 din 6 septembrie 2010, privind aprobarea Regulamentului.

4. Încheierile pronunțate de Completul arbitral la data de 1 februarie 2012, ora 12,30 și la data de 3 februarie 2012, ora 13, sunt nelegale, fiind încălcate dispozițiile legale imperative privitoare la citarea părților (art. 85, 89 și 107 din Codul de procedură civilă, dar și Regulamentul), principiile contradictorialității, oralității și disponibilității procesului civil (art. 127, art. 145—147 din Codul de procedură civilă), precum și dreptul la apărare și la un proces echitabil (art. 21 din Constituția României, art. 6 din Convenția europeană a drepturilor omului).

Prin încheierea din 1 februarie 2012, Completul arbitral, din oficiu a ridicat excepția „trasă” din dispozițiile art. 131 alin. (6) teza finală din Legea nr. 8/1996 și a admis excepția în raport cu toate părțile care nu au achitat onorariul arbitral, respectiv ARCA, Prima TV, Pro Tv și Antena 1, deși părțile care nu au fost prezente la termenul din data de 27 ianuarie 2012, respectiv ARCA, Prima TV și Antena 1, nu au fost citate cu privire la termen, oră și cuantumul onorariului ce ar fi trebuit achitat.

Obligarea părților prezente la arbitraj la plata diferenței de onorariu neachitat de părțile care nu au fost prezente și nici nu au fost citate în acest sens, consemnate în încheierile din data de 1 februarie 2012 și 3 februarie 2012, încalcă, fără putință de tăgadă, dispozițiile Deciziei ORDA nr. 270 din 6 septembrie 2010 privind Regulamentul. Potrivit art. 7 pct. 9 din Regulament, cităm: „neplata onorariului nu împiedică desfășurarea arbitrajului și atrage decăderea părții din dreptul de a propune probe și a formula concluzii, pe orice cale, pe durata arbitrajului.” Se poate observa că nu există temei de drept pentru obligarea părților prezente, respectiv SRTV și CREDIDAM, la plata diferenței de onorariu neachitate fie voit, fie din neștiință de o altă parte, ceea ce, în opinia Curții de Apel București, Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, reprezintă o pagubă iminentă când aceste onorarii arbitrale sunt impuse.

III.5. Încheierea pronunțată de Completul arbitral la data de 9 februarie 2012, ora 12,00 prin care a fost respinsă excepția prematurității este netemeinică și nelegală.

Pomind de la dispozițiile art. 131 din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe (denumită în continuare *lege*), care prevede un termen relativ de 30 de zile calendaristice de la data constituirii comisiei, în vederea negocierii metodologiilor, ținând cont de faptul că legea nu prevede o sancțiune dacă termenul de 30 de zile este depășit, dată fiind perioada sărbătorilor de iarnă, în vederea stabilirii unei

metodologii agreeate de părți pentru categorii de drepturi prevăzute de art. 123 (drepturi care pot fi gestionate colectiv), în urma unor negocieri reale, cu respectarea intereselor legitime ale membrilor pe care îi reprezintă (peste 11.000 membri direcți români și străini și în jur de 1.000.000 de artiști străini reprezentați prin acordurile bilaterale încheiate cu cele 29 de organisme de gestiune colectivă), la data depunerii cererii de arbitraj de către ARAIEX, CREDIDAM se afla în pline negocieri cu utilizatorii, prin acordul de voință al părților. În acest sens stau dovadă procesele-verbale încheiate la masa de negocieri.

Cu rea-credință, la data de 11 ianuarie 2012, ARAIEX a depus cerere de arbitraj. Pentru a putea pronunța o metodologie în raport cu dispozițiile legii, trebuie supus arbitrajului, act subsecvent negocierii (dacă cele două părți aflate în negociere nu au putut conveni o formă unică), un proiect de metodologie care să privească punctul de vedere al celor două organisme de gestiune colectivă, deoarece metodologia trebuie să stabilească drepturile tuturor titularilor de drepturi din domeniul respectiv, adică drepturile artiștilor interpreți sau executanți reprezentați de cele două organisme de gestiune colectivă.

În realitate, negocierea/arbitrajul se referă exclusiv la propunerea de metodologie formulată de ARAIEX pentru cei cca 200 de artiști pe care îi reprezintă, cu încălcarea drepturilor celor reprezentați de CREDIDAM, deși CREDIDAM a respectat dispozițiile legale și a depus toate diligențele.

Politica ARAIEX de a micșora procentul datorat artiștilor interpreți sau executanți cu 0,4% față de cel actual (de la 1,2% ponderat, cât este în acest moment în piață, la 0,8% ponderat), cu scopul vădit de a determina utilizatorii să treacă peste etapa negocierii foarte repede, dată fiind oferta tentantă a ARAIEX de micșorare neîntemeiată a procentului, nu putea fi însușită de CREDIDAM, care consideră că organismele de gestiune colectivă au obligația de a face toate diligențele în vederea ducerii la îndeplinire a contractului de mandat în cele mai bune condiții pentru cei care ne-au acordat acest mandat și, implicit, de creștere a remunerației.

Excepția prematurității prezentului arbitraj, în raport cu dispozițiile art. 131² alin. (3) lit. a), care prevede, cităm: „entitățile care alcătuiesc o parte ce urmează să participe la negocieri nu au putut conveni asupra punctului de vedere comun ce trebuie prezentat celeilalte părți”.

Se poate observa din petitul cererii că, deși sunt invocate prevederile art. 123² din lege, singura cerere avută în vedere la emiterea Deciziei ORDA nr. 286/2011 este cererea ARAIEX din 7 noiembrie 2011.

Față de toate acestea, constatăm că metodologia anexată Deciziei nr. 286/2011 reprezintă doar punctul de vedere al ARAIEX, neexistând un punct de vedere comun care să fie prezentat utilizatorilor. Față de această situație se impune respingerea cererii de arbitraj ca fiind prematur introdusă, până când părțile stabilesc de comun acord (sau în urma unui alt arbitraj) metodologia comună ce trebuie prezentată celeilalte părți, respectiv utilizatorilor.

Faptul că metodologia supusă arbitrajului reprezintă doar punctul de vedere al ARAIEX este dovedit de toate adresele ce reprezintă corespondența dintre CREDIDAM și ORDA (Decizia ORDA nr. 229/2011, Adresa ORDA nr. 11.128 din 12 septembrie

2011, Cererea CREDIDAM înregistrată la ORDA cu nr. 11.273 din 5 septembrie 2011, Adresa ORDA nr. 11.273 din 13 septembrie 2011, Adresa CREDIDAM nr. 17.996 din 20 septembrie 2011, Adresa ORDA nr. 11.656 din 23 septembrie 2011, Adresa ORDA nr. 12.633 din 11 octombrie 2011, Adresa ORDA nr. 12.948 din 19 octombrie 2011, Adresa CREDIDAM nr. 19.675 din 19 octombrie 2011, Adresa ORDA nr. 12.958 din 24 octombrie 2011, Adresa ORDA nr. 13.894 din 11 noiembrie 2011, Adresa CREDIDAM nr. 21.579 din 22 noiembrie 2011), dar și de recunoașterea expresă a ARAIEX din cererea de inițiere a procedurii de negociere, neidentificată cu număr și dată, a cererii de arbitraj înregistrată la ORDA sub nr. 274 din 11 ianuarie 2012 și a Cererii completatoare a cererii de arbitraj nr. 302 din 27 ianuarie 2012.

PRO TV și SRTV au pus concluzii de admitere a excepției. Față de excepția invocată de CREDIDAM și de cererea formulată în fața completului arbitral de stabilire a formei comune a metodologiei ce urma a fi prezentată utilizatorilor se impunea soluția legală de respingere ca prematur introdusă a cererii de arbitraj formulate de ARAIEX și continuarea procedurii de stabilire a unui punct de vedere comun.

IV. Privitor la desființarea Hotărârii arbitrale nr. 3 din data de 15 martie 2012, precum și a încheierii de ședință din data de 2 martie 2012 ce face parte integrantă din hotărâre și trimiterea spre negociere/arbitraj

Potrivit prevederilor art. 131² alin. (2) și (8) din Legea nr. 8/1996, metodologiile publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, sunt opozabile tuturor utilizatorilor din domeniul pentru care s-a negociat.

Sunt contrare prevederilor imperative ale Legii dezlegărilor Hotărârii arbitrale potrivit cărora efectele prezentei hotărâri arbitrale urmează a se produce numai cu privire la raporturile dintre ARAIEX și utilizatori, în considerarea cărora s-a dat curs unei cereri formulate de ARAIEX în condițiile nerespectării dispozițiilor legale privind criteriile de negociere a metodologiilor.

A) Excepția inadmisibilității cererii de arbitraj ARAIEX

Sunt incidente următoarele prevederi ale Legii nr. 8/1996:

— art. 123² alin. (2): „Pentru categoriile de drepturi prevăzute la alin. (1) organismele de gestiune colectivă îi reprezintă numai pe titularii de drepturi care le-au acordat mandat și elaborează metodologii, în limita repertoriului gestionat, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 130 alin. (1) lit. a), sau negociază direct cu utilizatorii contractele de licență”; — art. 130 alin. (1) lit. b): „Organismele de gestiune colectivă au următoarele obligații: [...] b) să elaboreze metodologii pentru domeniile lor de activitate, cuprinzând drepturile patrimoniale cuvenite, ce trebuie negociate cu utilizatorii în vederea plății acestor drepturi, în cazul acelor opere al căror mod de exploatare face imposibilă autorizarea individuală de către titularii de drepturi.”;

— art. 131³: „(1) Organismele de gestiune colectivă sau, după caz, structurile asociative ale utilizatorilor, utilizatorii majori, societățile publice de radiodifuziune sau de televiziune pot formula o nouă cerere de inițiere a procedurilor de negociere a tarifelor și metodologiilor numai după 3 ani de la data publicării lor în formă definitivă în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) În cazul negocierilor prevăzute de art. 107 alin. (4), oricare dintre părți poate formula o nouă cerere de inițiere a

procedurilor de negociere a metodologiilor numai după 2 ani de la data publicării acestora în formă definitivă în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(3) Până la publicarea noilor metodologii rămân valabile vechile metodologii.”

La data de 5 septembrie 2011 CREDIDAM a depus Cererea nr. 17.338 din 2 septembrie 2011 de inițiere a negocierii metodologiei privind remunerarea datorată artiștilor interpreți sau executanți pentru radiodifuzarea prestațiilor artistice din domeniul audiovizual de către organismele de televiziune, însoțită de propunerea de metodologie.

ORDA nu a dat curs acestei cereri. Au fost încălcate dispozițiile art. 133 alin. (1), raportat la dispozițiile art. 131² alin. (3) lit. a) din Legea nr. 8/1996.

La data de 11 noiembrie 2011, prin Adresa nr. 13.894, ORDA a comunicat CREDIDAM faptul că Asociația Română pentru Artiști Interpreți sau Executanți (ARAIEX) a depus cerere de inițiere a metodologiilor în discuție.

În cazul gestiunii colective facultative, CREDIDAM poate face parte din Comisia de negociere/arbitraj numai în situația în care comisia ar fi fost constituită și în urma cererii de inițiere formulate de CREDIDAM ca urmare a Deciziei ORDA nr. 229/2011, raportat la dispozițiile art. 131² alin. (3) lit. a), care prevede, cităm: „entitățile care alcătuiesc o parte ce urmează să participe la negocieri nu au putut conveni asupra punctului de vedere comun ce trebuie prezentat celeilalte părți”.

Se poate observa din petitul cererii că, deși sunt invocate prevederile art. 123² din lege, singura cerere avută în vedere la emiterea Deciziei ORDA nr. 286/2011 este cererea ARAIEX din 7 noiembrie 2011.

CREDIDAM este pus în imposibilitate de a reprezenta interesele legitime ale artiștilor români și străini care au acordat mandat, având în vedere că în negociere/arbitraj lipsește documentul esențial — cererea CREDIDAM și proiectul de metodologie propus a fi negociat sau punctul de vedere comun al celor două organisme de gestiune colectivă — față de care nici negocierea și nici arbitrajul nu se pot desfășura decât cu încălcarea dreptului conferit de lege, pentru toți artiștii români și străini reprezentați de CREDIDAM.

La data de 27 ianuarie 2012 ARAIEX a depus o completare a cererii de inițiere a procedurii de arbitraj în vederea stabilirii prin hotărâre arbitrală a formei definitive a metodologiei privind remunerarea datorată artiștilor interpreți sau executanți pentru radiodifuzarea prestațiilor artistice din domeniul audiovizual de către organismele de televiziune.

Metodologia depusă este complet diferită de cea pusă în discuția părților de către ARAIEX, în cadrul celor două întâlniri avute la datele de 20 decembrie 2011 și 21 decembrie 2011.

ARAIEX nu a supus negocierii cererea și metodologia, ci le-a propus direct în etapa arbitrajului.

Diferențele dintre cele două metodologii au fost scoase în evidență de către Societatea Română de Televiziune, la termenul din data de 13 februarie 2012.

Deși este admisă excepția inadmisibilității invocată de CREDIDAM cu privire la cererea completatoare de arbitraj depusă de ARAIEX și înregistrată sub nr. 51 din 27 ianuarie

2012, în realitate Hotărârea arbitrală atacată are în vedere tocmai cererea completatoare.

Metodologia stabilită prin hotărâre arbitrală nu poate acoperi viciile procedurale determinate de actul administrativ — Decizia ORDA nr. 286/2011.

Cu încălcarea legii, a fost stabilită o metodologie care prejudiciază grav interesele celor 11.044 de membri direcți și cca 1.000.000 de membri indirecti reprezentați de CREDIDAM, în favoarea celor cca 200 de membri reprezentați de ARAIEX.

B) Politica ARAIEX de a micșora procentul datorat artiștilor interpreți sau executanți cu 0,4% în negocieri sau 0,2% în arbitraj, față de cel actual, contravine prevederilor art. 134 alin. (1) din Legea nr. 8/1996, care nu permite ca gestiunea colectivă să restrângă în vreun fel drepturile patrimoniale ale titularilor.

Legea obligă organismele de gestiune colectivă să depună toate diligențele în vederea îndeplinirii contractului de mandat în cele mai bune condiții pentru titularii drepturilor.

Procentele propuse de ARAIEX și stabilite prin hotărârea arbitrală atacate, opozabile tuturor utilizatorilor din domeniul pentru care s-a negociat, ca efect al publicării metodologiei în Monitorul Oficial al României, nu sunt în concordanță nici cu practica europeană [criteriu de stabilire a tarifelor prevăzut de art. 131¹ alin. (1) lit. h) din Legea nr. 8/1996 modificată și completată].

Cererea ARAIEX este vădit arbitrară în contextul economic actual și nu este susținută de calcule economice justificative.

În afara înscrisurilor ce reprezintă corespondență între ARAIEX și ORDA au mai fost depuse:

1. cele două procese verbale din data de 20 decembrie 2011 și 21 decembrie 2011 din care rezultă fără dubii că ARAIEX nu a depus repertoriul și practica europeană, iar CREDIDAM nu achiesează la procentul propus de ARAIEX;

2. 3 adrese de la SRTV din care rezultă că SRTV (Adresa nr. 121.892 din 16 decembrie 2011) a fost convocat pentru prima dată la 14 decembrie 2011, iar repertoriul ARAIEX solicitat la ORDA nu i-a fost pus la dispoziție, Adresa SRTV nr. 121.904 din 23 decembrie 2011 prin care se arată că își exprimă acordul de principiu față de propunerea ARAIEX sub rezerva aprobării ei în Comitetul director și în Consiliul de administrație și cu condiția reanalizării textului în raport cu observațiile SRTV (dovadă nedepusă la dosar) și Adresa SRTV nr. 160 din 19 ianuarie 2012 prin care sunt trimise observațiile la propunerea de metodologie inițiată de ARAIEX.

3. Adresa ARCA din 23 decembrie 2011 prin care ARCA își exprimă acordul pentru un procent de 0,8% ponderat pentru o pondere de 100% și 0,4% pentru o pondere de 50%, propunere însușită și de SBS Broadcasting — Prima TV.

Din conținutul înscrisurilor aflate la dosar nu rezultă că utilizatorii desemnați prin Decizia ORDA nr. 286/2011 să negocieze ar fi fost de acord cu propunerea referitoare la aplicarea unui procent de 0,8% din veniturile ce constituie baza de calcul.

În realitate, utilizatorii nu au acceptat procentele solicitate de ARAIEX, respectiv 0,8% în negocieri și 1% în arbitraj. La dosar nu există niciun înscris, practică europeană în domeniu sau studiu/expertiză (chiar și extrajudiciară), care să justifice în vreun

fel procentele solicitate de ARAIEX și stabilite prin hotărârea arbitrală atacată. Ponderea de 10% indicată verbal de ARAIEX la termenul din data de 2 martie 2012, consemnat în pagina 3 din încheiere, când, din oficiu, completul arbitral solicită ARAIEX să precizeze ponderea aproximativă avută în vedere în cadrul negocierilor și cu ocazia depunerii cererii de arbitraj, ca o contraprobă la rezultatul expertizei tehnice de specialitate depus de CREDIDAM, este nedovedită, rămânând la stadiul de simplă afirmație nedovedită și nu reflectă realitatea. Nu există la dosarul cauzei niciun înscris din care să rezulte ponderea de 10% susținută verbal de reprezentantul ARAIEX în cadrul ședinței din data de 2 martie 2011. Dimpotrivă, înscrisul depus de CREDIDAM la data de 2 martie 2012 la dosarul de arbitraj, ce reprezintă rezultatul unei expertize tehnice de specialitate privind ponderea utilizării repertoriului CREDIDAM și a membrilor ARAIEX (în lipsa repertoriului) pe posturile de televiziune, aferentă trimestrelor 2 și 3 ale anului 2011, dovedește contrariul. Lucrarea a avut la bază conținutul tuturor înscrisurilor provenite de la utilizatori (playlisturi), posturi de TV, transmise la CREDIDAM pe propria răspundere sub semnătură privată și purtând ștampila societății comerciale de care aparțin, așa cum impune legea, pentru 6 luni, respectiv trimestrele II și III ale anului 2011. CREDIDAM a solicitat să fie avute în vedere toate informațiile de care a dispus din lista pusă la dispoziție de ARAIEX, respectiv nume, prenume artist, nume grup și nume de scenă acolo unde ni s-a comunicat, astfel încât marja de eroare să fie cât mai mică. Aceleași criterii au fost avute în vedere și pentru membrii CREDIDAM. Expertiza a scos în evidență că ponderea de utilizare a membrilor ARAIEX pe playlisturile aferente celor două trimestre, cu o marjă de eroare de 10% este de 0,88%, iar diferența este ponderea de utilizare a repertoriului CREDIDAM, adică 99,12%, fiind luați în calcul doar titularii care au acordat mandat (gestiune colectivă facultativă). Prin urmare, ponderea de 10% afirmată de ARAIEX și nedovedită nu poate răsturna proba CREDIDAM bazată pe înscrisuri provenite exact de la cei în sarcina cărora subzistă obligația de plată, purtând semnătura acestora. Cererea de completare a cererii de arbitraj modifică punctele de importanță majoră în stabilirea unei metodologii, comparativ cu cele supuse negocierii: tipul gestiunii colective în cazul radiodifuzării prestațiilor artistice din domeniul audiovizual; quantumul procentului maximal al remunerației pentru drepturi conexe; baza de calcul; modalitatea de raportare a prestațiilor artistice radiodifuzate (teatru, film, balet, circ etc.), astfel încât identificarea titularilor să fie posibilă, iar marja de eroare să fie cât mai mică; remunerația minimă.

În ceea ce privește baza de calcul propusă de CREDIDAM, dispozițiile Hotărârii arbitrale din 12 aprilie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278/2007, prin Decizia ORDA nr. 170/2007, astfel cum a fost modificată prin Decizia Curții de Apel București nr. 271A/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 281/2008, prin Decizia ORDA nr. 41/2008, ca fiind ultima metodologie pronunțată într-un domeniu similar (drepturile de autor plătite de organismele de televiziune) în urma unui arbitraj, respectiv a deciziei instanței Curții de Apel cu competență de stabilire a tarifelor pe domeniul proprietății intelectuale, prevăd: „3. Baza de calcul se constituie

din veniturile obținute de fiecare utilizator din activitatea de radiodifuzare a repertoriului de opere muzicale. Veniturile sunt constituite din totalitatea surselor financiare care susțin activitatea de radiodifuzare (abonamente, sponsorizări, alocații bugetare, închirieri spațiu emisie, autorizații de recepție, alte contribuții financiare etc. ori venituri provenite din asocieri sau alte activități corelate cu cea de radiodifuzare), fără a fi luate în considerare taxele aferente (TVA etc.) ori alte deduceri fiscale stabilite prin lege.” „31. Sunt în aceeași măsură considerate ca venituri în sensul pct. 5 din prezenta metodologie veniturile societăților terțe, în special ale societăților de producție și achiziție de publicitate, în măsura în care sunt încasate pentru activitatea de radiodifuzare (televiziune) a utilizatorului corespunzător spotului/spoturilor publicitar/publicitate radiodifuzat/radiodifuzate și în măsura în care există un transfer inechitabil, contrar uzanțelor cinstite în raporturile comerciale, specifice domeniului respectiv.” Cu privire la înscrisurile depuse de SRTV la termenul din data de 2 martie 2012, respectiv două contracte încheiate cu 2 artiști, nu justifică prezumția ARAIEX că astfel de contracte se pot încheia și cu membrii CREDIDAM. Pentru argumentele expuse, solicită admiterea excepției inadmisibilității cererii de arbitraj depuse de ARAIEX.

În subsidiar, solicită modificarea în tot a Hotărârii arbitrale nr. 3 din data de 15 martie 2012 în sensul admiterii metodologiei propuse de CREDIDAM, ca organism de gestiune colectivă reprezentativ, potrivit art. 133 alin. (2) și (3) din lege și înțelegerii cu utilizatorii. Procentul negociat de CREDIDAM în negocierile directe cu utilizatorii este de 1,2%, direct proporțional cu ponderea de utilizare a repertoriului, iar din baza de calcul a fost scoasă alocația bugetară. Remunerațiile minime nu trebuie excluse, ci ar trebui să fie de natură a proteja și garanta drepturile conexe ale artiștilor, cu respectarea art. 134 alin. (1) din Legea nr. 8/1996 și a practicii europene. Mai arată că imediat după publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Hotărârii arbitrale nr. 3 ORDA a emis Decizia nr. 45/2012 prin care a desemnat organismul de gestiune colectivă Asociația Română pentru Artiști Interpreți și Executanți (ARAIEX) drept colector al remunerațiilor datorate artiștilor interpreți sau executanți pentru radiodifuzarea prestațiilor artistice din domeniul audiovizual de către organismele de televiziune. Decizia ORDA nr. 45/2012 cuprinde prevederi contradictorii și creează confuzii în rândul utilizatorilor. Prin decizia contestată se prevede, pe de o parte, că ARAIEX este desemnat drept colector pentru remunerațiile datorate către artiștii interpreți sau executanți de organismele de televiziune pentru radiodifuzarea prestațiilor artistice, iar, pe de altă parte, că ARAIEX este desemnat drept colector pentru remunerațiile datorate de organismele de televiziune pentru radiodifuzarea prestațiilor artistice către artiștii interpreți sau executanți, reprezentați de către ARAIEX. Prima ipoteză, prevăzută de titlul Deciziei nr. 45/2012, dă dreptul organismului de gestiune colectivă ARAIEX să colecteze remunerațiile datorate artiștilor interpreți, indiferent dacă aceste remunerații sunt datorate pentru drepturi gestionate de ARAIEX sau de alte organisme de gestiune. Această ipoteză este însă contrazisă de art. 1 din decizie, care prevede că organismul de gestiune colectivă este desemnat drept colector al remunerațiilor datorate, astfel cum acestea au

fost stabilite prin Hotărârea arbitrală nr. 3/2012. Hotărârea arbitrală despre care se face vorbire stabilește doar remunerațiile datorate de organismele de gestiune colectivă artiștilor reprezentați de ARAIEX, astfel că acest organism de gestiune colectivă poate colecta doar remunerațiile datorate artiștilor pe care îi reprezintă, nu și remunerațiile datorate artiștilor reprezentați de alte organisme de gestiune colectivă. Confuzia indusă de aceste prevederi contradictorii deja a fost folosită de către organismul de gestiune colectivă ARAIEX pentru a induce în eroare utilizatorii, solicitându-le acestora remunerații datorate și pentru artiștii reprezentați de CREDIDAM.

Pentru toate aceste motive, solicită să se admită apelul său așa cum a fost formulat.

În drept, dispozițiile art. 85, 89, 107, art. 127, art. 145—147 coroborat cu dispozițiile art. 282 și următoarele din Codul de procedură civilă, art. 131² alin. (2) și (8), art. 134 alin. (1) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, cu modificările și completările ulterioare, Decizia ORDA nr. 270 din 6 septembrie 2010 privind aprobarea Regulamentului privind organizarea și funcționarea Completului de arbitri de pe lângă ORDA, art. 21 din Constituția României, art. 6 din Convenția europeană a drepturilor omului

Solicită judecarea și în lipsa părților (art. 242 alin. 2 din Codul de procedură civilă).

Pe cale de întâmpinare, SRTV a cerut respingerea apelului ARAIEX.

Pe cale de întâmpinare, CREDIDAM a cerut respingerea apelului ARAIEX și admiterea apelului său.

Pe cale de întâmpinare, CREDIDAM a cerut admiterea apelului SRTV.

La termenul din 3 octombrie 2012, completul care a participat la judecată la acel termen a respins ca nefondată cererea de suspendare a executării hotărârii arbitrale, formulată de apelanta SRTV.

Analizând actele și lucrările dosarului, Curtea constată că apelurile formulate de apelantele Asociația Română de Comunicații Audiovizuale — ARCA și S.C. ANTENA TV GROUP — S.A. sunt nefondate, pentru considerentele ce urmează, iar apelurile formulate de apelantele Societatea Română de Televiziune — SRTV, Centrul Român pentru Administrarea Drepturilor Artiștilor Interpreți — CREDIDAM și Asociația Română pentru Artiști Interpreți sau Executanți — ARAIEX sunt fondate în limitele și pentru considerentele ce se regăsesc în motivarea prezentei decizii:

Apelanta SRTV critică hotărârea arbitrală pentru prevederile de la pct. 4 stabilit în metodologia arbitrată, cu privire la nelegala includere a alocațiilor bugetare în baza de calcul al remunerației datorate de aceasta ca organism de televiziune organismelor de gestiune facultativă a drepturilor artiștilor interpreți și executanți pentru radiodifuzarea de opere audiovizuale.

Apelantul CREDIDAM, prin apelul său, pretinde, în principal, desființarea întregii proceduri arbitrale, începând cu Procesul-verbal de constituire a completului de arbitraj din 16 ianuarie 2012 și finalizând cu Hotărârea arbitrală nr. 3/2012, considerând că instanța de apel ar putea dispune astfel, în apelul său, trimiterea cauzei către părți pentru reluarea negocierilor, iar, în

subsidiar, schimbarea în parte a Hotărârii arbitrale nr. 3/2012, învederând înțelegerea acestuia cu utilizatorii în care au ajuns la procentul de 1,2% al remunerației, precum și la excluderea alocației bugetare din baza de calcul.

Apelanta ARAIEX critică hotărârea arbitrală cu privire la greșita admitere a excepției inadmisibilității cererii de arbitraj cu CREDIDAM și înlăturarea acestuia din cauză, la procentul remunerației și la soluția asupra cererii sale completatoare de arbitraj.

Apelantele Asociația Română de Comunicații Audiovizuale — ARCA și S.C. ANTENA TV GROUP — S.A. critică hotărârea arbitrală cu privire la cheltuielile de judecată, avansate în arbitraj de celelalte părți, la a căror restituire, către părțile care le-au avansat, au fost obligate.

Apelantele Asociația Română de Comunicații Audiovizuale — ARCA și S.C. ANTENA TV GROUP — S.A. pretind nefondat că nu ar fi trebuit să restituie cheltuielile de judecată avansate în arbitraj de celelalte părți, pe motiv că în cazul lor s-ar aplica doar decăderea din drepturile de a administra probe la arbitraj. Sunt, așadar, nefondate, în limita în care sunt formulate, criticile apelantelor utilizatoare Asociația Română de Comunicații Audiovizuale — ARCA și S.C. Antena TV Group — S.A. cu privire la onorariile arbitrilor, respectiv la dispozițiile hotărârii arbitrale asupra acestor cheltuieli de arbitraj, utilizatoarele apelante susținând că în mod nelegal și neîntemeiat au fost obligate la plata cheltuielilor arbitrale avansate de SRTV, CREDIDAM și ARAIEX. Hotărârea arbitrală a dispus în mod legal obligarea utilizatorilor care nu și-au plătit în cursul arbitrajului părțile de cheltuieli arbitrale ce le reveneau, Societatea Comercială Antena TV GROUP — S.A., Asociația Română de Comunicații Audiovizuale — ARCA, Societatea Comercială SBS Broadcasting Media — S.R.L., Societatea Comercială PRO TV — S.A., la plata sumelor datorate părților care au avansat efectiv cheltuielile arbitrale, 5.625 lei către SRTV — Societatea Română de Televiziune, 4.687,50 lei către CREDIDAM, 4.687,50 lei către ARAIEX, cu titlu de cheltuieli arbitrale.

Cheltuielile din arbitraj, cu onorariile arbitrilor, nu au caracterul cheltuielilor de judecată supuse culpei procesuale conform art. 274 din Codul de procedură civilă, ci sunt supuse dispozițiilor speciale care guvernează procedura arbitrajului în materia dreptului de autor și drepturilor conexe. Astfel, potrivit art. 131 ind. 2 alin. (6) din Legea nr. 8/1996: „Cele două părți aflate în arbitraj, organismele de gestiune colectivă și, respectiv, utilizatorii sau alți plătitori contribuie în mod egal la plata onorariului. Sumele se depun la casieria Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, înainte de primul termen de arbitraj. Neplata în termen atrage decăderea părții care nu a achitat onorariul din dreptul de a propune probe și de a formula concluzii pe durata arbitrajului.” Se observă că teza finală a textului se referă la sancțiunea nerespectării termenului de plată, nu la scutirea vreunei părți de plata cheltuielilor de arbitraj pe care le datorează în mod egal cu celelalte părți din arbitraj tocmai pentru că, fiind vorba despre o procedură arbitrală reglementată de lege, nu de o judecată la instanța de judecată, se soluționează după reguli proprii arbitrajului la care părțile sunt supuse, etapa judecării fiind la libera lor disponibilitate (respectiv de a mai ataca sau nu

hotărârea arbitrală fără a fi decăzute în vreun fel dintr-un asemenea drept care, o dată exercitat, le conferă drepturi procesuale inclusiv pe tărâm probatoriu) după parcurgerea procedurii obligatorii a arbitrajului care intervine atunci când, deși părțile au purtat procedura negocierii între ele, nu au ajuns la semnarea unui protocol de comun acord conform art. 131 ind. 2 alin. (2) din Legea nr. 8/1996.

În același sens, sunt nefondate criticile apelantului CREDIDAM pe aspectul cheltuielilor de judecată din arbitraj, prin care solicită anularea procedurii începând cu procesul-verbal din 24 ianuarie 2012, apelantul invocând fără să justifice vreun interes juridic necitarea utilizatorilor la stabilirea cheltuielilor de arbitraj de avansat și decăderii din dreptul de a propune probe a utilizatorilor care nu și-au achitat părțile de onorariu, de către completul de arbitraj, un asemenea aspect juridic putând fi eventual invocat de utilizatori (art. 109, 298 din Codul de procedură civilă), în măsura în care ar fi avut de susținut legal vreo vătămare pentru administrarea de probe în procedura de arbitraj, din care au fost decăzuți, nu de organismul de gestiune colectivă CREDIDAM față de care utilizatorii au fost deja obligați prin hotărârea arbitrală să restituie părțile de onorariu avansat ce cad legal în sarcina acestora.

Curtea reține caracterul nefondat al criticilor principale din apelul CREDIDAM, prin care pretinde desființarea întregii proceduri arbitrale desfășurate, cu privire la inadmisibilitate și prematuritate. Completul arbitral a admis în mod nelegal excepția inadmisibilității cererii de arbitraj și cu o altă motivare decât cea a CREDIDAM, ceea ce a condus la nemulțumirea ambelor organisme de gestiune colectivă părți în arbitraj, ARAIEX și CREDIDAM, care au declarat apeluri pe acest aspect, astfel că, fiind nefondată această excepție, Curtea nu o va putea admite, neputând desființa întreaga procedură arbitrală și, respectiv, a trimite părțile nelegal să continue negocierile, cum ar fi dorit apelantul CREDIDAM, sau a menține dispoziția nelegală a completului de arbitraj din hotărârea arbitrală de a păstra ca parte în hotărârea arbitrală doar unul dintre organismele de gestiune colectivă care fuseseră părți la negocieri, ARAIEX, și a înlătura din hotărârea arbitrală pe o parte dintre organismele de gestiune colectivă — CREDIDAM, cum nu solicitase niciuna dintre părți, deși ambele organisme de gestiune colectivă fuseseră părți în negocieri și, în consecință, în arbitraj.

În motivarea excepției de inadmisibilitate, la completul de arbitraj, CREDIDAM a invocat aspecte privind Decizia ORDA nr. 286/2011 (că nu este menționată și cererea sa de arbitraj, depusă la 5 septembrie 2011, în această decizie de constituire a comisiei de negociere), nu ceea ce a motivat nelegal completul de arbitraj în admiterea excepției, iar calea de atac a CREDIDAM contra Deciziei ORDA de constituire a comisiei de negociere nr. 286/2011 a fost respinsă de instanța de contencios administrativ a Curții de Apel București — Secția a VIII-a în Dosarul nr. 2.160/2/2012.

În același fel, completul de arbitraj a schimbat și obiectul arbitrajului, stabilind o metodologie care să privească doar pe ARAIEX, deși în speță era vorba despre un domeniu comun gestionat colectiv facultativ, cu privire la drepturile artiștilor interpreți și executanți rezultate din radiodifuzarea operelor audiovizuale de către organismele de televiziune, pentru care

se și constituise comisia de negociere prin Decizia ORDA nr. 286/2011.

Corect a reținut completul arbitral că art. 123² alin. (2) din Legea nr. 8/1996 menționează că „Pentru categoriile de drepturi prevăzute la alin. (1) organismele de gestiune colectivă îi reprezintă numai pe titularii de drepturi care le-au acordat mandat și elaborează metodologii, în limita repertoriului gestionat, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 130 alin. (1) lit. a), sau negociază direct cu utilizatorii contractele de licență.” și că în cauză sunt incidente dispozițiile art. 121² alin. (1) lit. d), aflându-ne în prezența unei gestiuni colective facultative.

Potrivit art. art. 123² alin. (1) lit. d) din Legea nr. 8/1996, gestiunea colectivă este facultativă cu privire la dreptul de radiodifuzare a prestațiilor artistice în domeniul audiovizual.

Însă nelegal a conchis completul arbitral că „față de acest aspect un organism de gestiune colectivă poate începe procedura negocierilor în vederea stabilirii unei metodologii doar pentru membrii săi, în limita repertoriului gestionat”, ignorând faptul că art. 123² alin. (2) din Legea nr. 8/1996 este reglementat astfel cum s-a redat mai sus pentru a face deosebirea de situația gestiunii colective [pentru care art. 123¹ alin. (2) din Legea nr. 8/1996 prevede că „Pentru categoriile de drepturi prevăzute la alin. (1), organismele de gestiune colectivă îi reprezintă și pe titularii de drepturi care nu le-au acordat mandat”], cu privire la drepturile de reprezentare ale organismelor de gestiune colectivă față de titularii de drepturi de la care au nevoie de mandate numai în cazul gestiunii colective facultative. Completul arbitral a preluat trunchiat anumite dispoziții din Legea nr. 8/1996 în loc să le aplice coroborat cu cele care reglementează obligațiile organismelor de gestiune colectivă (art. 130 din Legea nr. 8/1996) și, respectiv, procedura negocierii desfășurate de organismele de gestiune colectivă cu utilizatorii în scopul încheierii de protocoale ce se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, protocoale care dobândesc efect obligatoriu pentru toți utilizatorii din domeniul în care s-au purtat negocieri [art. 131 ind. 2 alin. (2) din Legea nr. 8/1996], iar, în cazul în care negocierile nu se pot fructifica în protocoale, în scopul obținerii de metodologii arbitrate în procedura arbitrajului finalizată cu o hotărâre arbitrală opozabilă de asemenea tuturor utilizatorilor — din domeniul în care s-a negociat și pentru repertoriile organismelor de gestiune colectivă care gestionează facultativ drepturile din radiodifuzarea de către organismele de televiziune a prestațiilor artistice în domeniul audiovizual [art. 131 ind. 2 alin. (8) din Legea nr. 8/1996].

Astfel, completul de arbitraj a încălcat prevederile art. 131 ind. 1 din Legea nr. 8/1996, din ale cărui dispoziții coroborate rezultă, astfel cum corect pretinde apelanta ARAIEX, că negocierea se realizează cu utilizatorii de către organismele de gestiune colectivă dintr-un domeniu. Tocmai pentru a releva că negocierea metodologiilor, aplicabile în cazul gestiunii colective facultative atunci când nu se încheie direct de titularul de drepturi contracte cu utilizatorii, alin. (4) al acestui articol [după ce alineatele precedente făcuseră referire la criteriile după care se poate negocia în cazul gestiunii colective facultative, iar al celei obligatorii — cu excepțiile de la alin. (4)] menționează că „în cazul în care gestiunea colectivă este obligatorie conform

prevederilor art. 123¹, metodologiile se negociază fără a se ține seama de criteriile prevăzute la alin. (1) lit. c) și e) — repertoriul și proporția utilizărilor din contracte directe —, repertoriile fiind considerate repertorii extinse”.

Legea nr. 8/1996, la art. 94, îi definește pe titularii drepturilor conexe dreptului de autor: „Sunt recunoscuți și protejați, ca titulari de drepturi conexe dreptului de autor, artiștii interpreți sau executanți, pentru propriile interpretări ori execuții, producătorii de înregistrări sonore și producătorii de înregistrări audiovizuale, pentru propriile înregistrări, și organisme de radiodifuziune și de televiziune, pentru propriile emisiuni și servicii de programe”, texte ulterioare din Legea nr. 8/1996 prevăzând: „Art. 124. — Organismele de gestiune colectivă a dreptului de autor și a drepturilor conexe, denumite în cuprinsul legii *organisme de gestiune colectivă*, sunt, în sensul prezentei legi, persoane juridice constituite prin liberă asociere, care au ca obiect de activitate, în principal, colectarea și repartizarea drepturilor a căror gestiune le este încredințată de către titulari.

Art. 125. — (1) Organismele de gestiune colectivă prevăzute în prezentul capitol se constituie în condițiile legii, cu avizul Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, și funcționează potrivit reglementărilor privind asociațiile fără scop patrimonial și potrivit prevederilor prezentei legi.

(2) Aceste organisme sunt create direct de titularii drepturilor de autor sau ai drepturilor conexe, persoane fizice ori juridice, și acționează în limitele mandatului încredințat și pe baza statutului adoptat după procedura prevăzută de lege.

(3) Organismele de gestiune colectivă pot fi create în mod separat pentru gestionarea de categorii distincte de drepturi, corespunzând unor domenii diferite de creație, precum și pentru gestionarea de drepturi aparținând unor categorii distincte de titulari.

Art. 125¹. — Organismele de gestiune colectivă au obligația să comunice publicului, prin mijloace de informare în masă, următoarele date:

- a) categoriile de titulari de drepturi pe care îi reprezintă;
- b) drepturile patrimoniale pe care le gestionează;
- c) categoriile de utilizatori și categoriile de persoane fizice și juridice care au obligații de plată a remunerațiilor compensatorii pentru copia privată către titularii de drepturi;
- d) actele normative în temeiul cărora funcționează și colectează remunerațiile convenite titularilor de drepturi;
- e) modalitățile de colectare și persoanele responsabile de această activitate, pe plan local și central;
- f) programul de lucru.

Art. 126. — (1) Avizul prevăzut la art. 125 alin. (1) se acordă organismelor de gestiune colectivă cu sediul România, care:

- a) urmează să se constituie sau funcționează potrivit reglementărilor legale la data intrării în vigoare a prezentei legi;
- b) depun la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor repertoriul de opere, interpretări și execuții artistice, fonograme și videograme, aparținând propriilor membri și pe care îl gestionează, precum și contractele încheiate, pentru gestionarea de drepturi similare, cu organisme străine;
- c) au adoptat un statut care îndeplinește condițiile prevăzute de prezenta lege;

d) au capacitate economică de gestionare colectivă și dispun de mijloacele umane și materiale necesare gestionării repertoriului pe întregul teritoriu al țării;

e) permit, potrivit procedurilor exprese din propriul statut, accesul oricărui titular ai drepturilor de autor sau drepturi conexe din domeniul pentru care se înființează și care doresc să le încredințeze un mandat.

(2) Repertoriul menționat la alin. (1) lit. b) se depune în regim de bază de date, protejat potrivit legii, în format scris și electronic, stabilit prin decizie a directorului general, și conține cel puțin numele autorului, numele titularului de drepturi, titlul operei, elementele de identificare a artiștilor interpreți și executanți, a fonogramelor sau videogramelor.

(3) Avizul de constituire și funcționare pentru organismul de gestiune colectivă se acordă prin decizie a directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, pe cheltuiala organismului de gestiune colectivă.

Art. 138. — (1) Principalele atribuții ale Oficiului Român pentru Drepturile de Autor sunt următoarele:

- a) reglementează activitatea din domeniu prin decizii ale directorului general, potrivit legii; [...]
- f) avizează constituirea și supraveghează funcționarea organismelor de gestiune colectivă.”

Așadar, pe aspectele sus-arătate urmează a se admite atât apelul ARAIEX, cât și apelul CREDIDAM, urmând a se schimba hotărârea arbitrală, cu privire la excepția de inadmisibilitate a cererii introductive de arbitraj, în sensul respingerii excepției cu consecința înlăturării din hotărârea arbitrală a dispozițiilor privitoare la inopozabilitatea hotărârii față de CREDIDAM.

Curtea reține că cererea de arbitraj nu era prematură sau inadmisibilă, cum nefondat susține apelantul CREDIDAM, iar criticile apelantului CREDIDAM referitoare la excepțiile de prematuritate și inadmisibilitate sunt nefondate.

Cel dintâi argument al apelantului pe excepția prematurității se referă la necesitatea prelungirii termenului de 30 zile prevăzut de lege pentru negocierea dintre organismele de gestiune colectivă cu utilizatorii, or, de vreme ce ARAIEX a respectat acest termen legal (care, conform susținerilor din apelul CREDIDAM, ar fi început la 9 decembrie 2011), care se finalizase la data cererii de arbitraj înregistrată de ARAIEX la ORDA la 11 ianuarie 2012, dorința CREDIDAM de prelungire a lui în sensul anulării procedurii de arbitraj inițiate de ARAIEX, pe motiv că au fost între timp și sărbători de iarnă, nu are suport legal. Legea nr. 8/1996 prevede la art. 131² alin. (1) că „Negocierea metodologiilor se desfășoară conform programului stabilit între cele două părți, pe o durată de maximum 30 de zile calendaristice de la data constituirii comisiei”.

Și argumentul de prematuritate și inadmisibilitate că ORDA nu a dat curs cererii apelantului de arbitraj, făcută în același scop în septembrie 2012, pentru a se stabili o metodologie comună, este nefondat, completul de arbitraj investit în speța de față neputând respinge cererea ARAIEX de arbitraj, fără temei legal și, respectiv, pe simpla aplicare de către acesta a unui tratament egal în raport cu ce a dispus/nu a dispus ORDA pentru cererea CREDIDAM. Investit cu o cerere de arbitraj, completul nu avea decât posibilitatea legală de a o soluționa în

limitele legii. Dacă era nemulțumit CREDIDAM de faptul că ORDA a omis a consemna în decizia de constituire a comisiei de negociere nr. 286/2011 și solicitarea sa din septembrie 2012 pentru o procedura arbitrală ori de a da curs unei proceduri arbitrale pe baza cererii sale — avea la dispoziție atacarea refuzului administrativ expres sau implicit al ORDA, la instanța de contencios administrativ, ceea ce nu a făcut, instanța de față fiind învestită cu soluționarea unor apeluri contra unei hotărâri arbitrale. Or, și mai mult, calea de atac a CREDIDAM contra Deciziei ORDA de constituire a comisiei de negociere nr. 286/2011, a fost respinsă de instanța de contencios administrativ a Curții de Apel București — Secția a VIII-a în Dosarul nr. 2.160/2/2012, conform extrasului din programul informatic Ecris depus la dosar, ceea ce înseamnă că în mod nejustificat apelantul CREDIDAM formulează în apelul de față critici contra acestei decizii administrative, deși a pierdut deja procesul de anulare a ei la prima instanță de contencios administrativ.

Sușținerea finală a apelantului pe excepția prematurității, că trebuia mai întâi arbitrat un punct de vedere comun al organismelor de gestiune colectivă, care să fie apoi negociat cu utilizatorii, este, de asemenea, nefondată, acea procedură nefiind obligatorie, ci facultativă, iar în măsura în care oricare dintre organismele de gestiune colectivă o aprecia necesară, adică inclusiv CREDIDAM, trebuia să apeleze la aceasta depunând la ORDA cerere de arbitraj în baza art. 131² alin. (3) (care prevede că Oficiul Român pentru Drepturile de Autor poate fi solicitat, pentru inițierea procedurii de arbitraj efectuate de către arbitri, într-o primă situație, de către entitățile care alcătuiesc o parte ce urmează să participe la negociere, care nu au putut conveni asupra punctului de vedere comun ce trebuie prezentat celeilalte părți) și eventual, în lipsa îndeplinirii obligației căzute în sarcina ORDA, să cheme ORDA în judecată pentru obligația legală de a face cu privire la alegerea arbitrilor și punerea în aplicare a procedurii de arbitraj.

De altfel, în Adresa nr. 21.579 din 22 noiembrie 2011, depusă la ORDA sub nr. 14.315 din 23 noiembrie 2011 (copie fila 401, vol. II, dosar apel), CREDIDAM comunica ORDA că insistă în propunerea sa de Metodologie ce dorește a o negocia cu utilizatorii, în care să se menționeze că aceste negocieri se fac în baza Deciziei ORDA nr. 229 din 3 august 2011 (care îl obligase nelegal să inițieze negocieri, deși acestea sunt facultative, organismele de gestiune colectivă neputând fi obligate de ORDA în acest sens, ci putând să folosească vechile metodologii) și arăta că nu poate întocmi formalități de negociere fără a menționa denumirea organismului de gestiune colectivă (denumire pe care ORDA îi explicase să nu o înscrie în metodologii), arătând totodată că „proiectele de metodologii depuse de CREDIDAM la ORDA au fost înaintate organismului de gestiune concurent — ARAIEX, pe care ORDA ni le comunică la data de 14 noiembrie 2011 ca fiind întocmite de ARAIEX, creează premisa că ORDA acționează în favoarea ARAIEX și în defavoarea CREDIDAM”. Așadar, sunt nefondate criticile apelantului CREDIDAM care susține că „metodologia anexată Deciziei nr. 286/2011 reprezintă doar punctul de vedere al ARAIEX, neexistând un punct de vedere comun care să fie

prezentat utilizatorilor”, fiind reale susținerile apelantei ARAIEX că propunerea inițială în negociere între utilizatori și organismele de gestiune colectivă a procentului remunerației a fost de 1,6%, tocmai pentru că propunerea inițială din negocierile desfășurate cu utilizatorii era aceeași pentru ambele organisme de gestiune colectivă CREDIDAM și ARAIEX (așa cum rezultă din înscrisurile din dosarul de arbitraj). Ulterior, ARAIEX a pretins un procent mai mic, 0,8%, cu anumite condiții.

Decizia ORDA care obliga CREDIDAM la inițierea de negocieri (care nu pot fi impuse de ORDA unui organism de gestiune colectivă ce are posibilitatea să se folosească de vechile metodologii până la negocierea altora), invocată de apelant, nr. 229/2011, nu poate fi, într-adevăr, reținută, dar, în același timp, nici CREDIDAM nu se putea opune legal arbitrajului din speță care a fost următor negocierii inițiate de organismul de gestiune colectivă ARAIEX. Dispozițiile Legii nr. 8/1996 prevăd: „Art. 130. — (1) Organismele de gestiune colectivă au următoarele obligații: [...] b) să elaboreze metodologii pentru domeniile lor de activitate, cuprinzând drepturile patrimoniale convenite, ce trebuie negociate cu utilizatorii în vederea plății acestor drepturi, în cazul acelor opere al căror mod de exploatare face imposibilă autorizarea individuală de către titularii de drepturi; [...]”

Art. 131. — (1) În vederea inițierii procedurilor de negociere, organismele de gestiune colectivă trebuie să depună la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor o cerere, însoțită de metodologiile propuse a fi negociate, potrivit prevederilor art. 130 alin. (1) lit. a.” Acestea vădesc, alături de celelalte considerente expuse de Curte mai sus, caracterul nefondat al criticilor principale din apelul CREDIDAM care pretinde desființarea întregii proceduri arbitrale desfășurate, cu privire la inadmisibilitate și prematuritate.

Nefondat pretinde apelantul CREDIDAM anularea procesului-verbal din 16 ianuarie 2012 cu privire la constituirea completului arbitral, deoarece nu ar consemna cereri sau susțineri formulate, câtă vreme nu indică în concret niciuna din asemenea împrejurări care să se fi omis, cauzându-i eventual o vătămare, neformulând nici vreo cerere de îndreptare de erori materiale concrete pe asemenea aspecte. Nefiind inadmisibil sau prematur arbitrajul de stabilire a Metodologiei, în raport cu motivele invocate de apelant, s-a procedat legal la constituirea completului arbitral.

Nefondat pretinde apelantul CREDIDAM că ar fi observat numele președintelui completului de arbitri abia la comunicarea hotărârii arbitrale împreună cu încheierea de amânare a pronunțării, câtă vreme din încheierile fiecărei ședințe din arbitraj rezultă că reprezentanta CREDIDAM a fost prezentă și aparent a fost președintă a completului de arbitraj doamna Manolache Onofrei Tatiana în încheierile de ședință din 27 ianuarie 2012, 1 februarie 2012, 13 februarie 2012 și 22 februarie 2012 — în care CREDIDAM a și formulat cerere de recuzare a arbitrilor Știolică Florin (filele 331 și 333 dosar de arbitraj), precum și 24 februarie 2012 și 2 martie 2012, după ce procesul-verbal din 16 ianuarie 2012 menționează următorii arbitri titulari: Manolache-Onofrei Tatiana, Tănăsescu Mihai Alexandru, Știolică Florin, Gozia Dan-Cristian, Lucian Mihai. Potrivit

dispozițiilor generale ale art. 131² alin. (4) și (5) din Legea nr. 8/1996: „(4) Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, în termen de 5 zile de la solicitarea arbitrajului, convoacă părțile în vederea desemnării, prin tragere la sorți, a 5 arbitri titulari, care vor constitui completul de arbitraj, și a 3 arbitri de rezervă. Aceștia din urmă îi vor înlocui, în ordinea tragerii la sorți, pe arbitri titulari indisponibili. Desemnarea arbitrilor prin tragere la sorți se face și în cazul absenței părților convocate.

(5) Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, în termen de 5 zile de la data desemnării arbitrilor, convoacă la sediul său arbitri desemnați și părțile, în vederea constituirii completului de arbitraj. Completul de arbitraj stabilește: onorariul brut, prin negociere cu părțile, primul termen, dar nu mai târziu de 5 zile, precum și locul arbitrajului și informează părțile.”

Critica finală a apelantului CREDIDAM, care se referă la contestarea în acest apel a Deciziei ORDA nr. 45/2012, emisă pentru desemnarea drept collector al remunerațiilor datorate artiștilor interpreți sau executanți reprezentați de ARAIEX pentru radiodifuzarea prestațiilor artistice ale acestora din domeniul audiovizual de către organismele de televiziune, este inadmisibilă în apel față de prevederile art. 294 din Codul de procedură civilă, în apel neputând fi formulate cereri noi, ceea ce nu îl va împiedica să efectueze demersuri separate în baza prevederilor art. 133 din Legea nr. 8/1996 la ORDA, în măsura în care ar aprecia justificat.

În schimb, sunt fondate criticile apelanților CREDIDAM și ARAIEX cu privire la procentul remunerației stabilit de hotărârea arbitrală, în sensul că acesta a fost stabilit nejustificat de arbitri la 0,8%, în condițiile în care nu s-a realizat un acord al tuturor părților, organismelor de gestiune colectivă și utilizatorilor, pentru acest procent, completul de arbitraj nemotivând în niciun fel echitabil alegerea lui. Abordarea greșită a modului de stabilire a lui în arbitraj în lipsa unei înțelegeri comune a tuturor părților asupra unui anume procent, în sensul că în arbitraj părțile nu și-ar mai putea ajusta pozițiile pe quantumul procentului, a dus la stabilirea lui de către completul arbitral cu ignorarea poziției părților care și-au arătat disponibilitatea înțelegerii, respectiv a ARAIEX care tocmai pentru că nu realizase un acord cu celelalte părți, în special cu CREDIDAM, a revenit la un quantum mai mare al procentului chiar în arbitraj, 1%, decât cel pe care înțelesese să îl scadă în negocieri la 0,8% condiționat, dar și a CREDIDAM, S.C. Antena TV Group — S.A., S.C. SBS Broadcasting Media — S.R.L., S.C. PRO TV — S.A. și Societatea Română de Televiziune — SRTv — consemnată chiar în Procesul-verbal din 27 ianuarie 2012 cu privire la procentul de 1,2% (filele 382 și 399 dosar de arbitraj). Curtea apreciază că asemenea procent de 1,2%, avut în vedere de majoritatea părților cauzei, corespunde prevederilor art. 131 ind. 1 din Legea nr. 8/1996 în condițiile în care niciun element de fapt dintre criteriile de luat în considerare la stabilirea remunerației procentuale nu a fost justificat de ARAIEX sau altă parte ca modificat în raport cu remunerația procentuală percepută anterior demarării procedurii de negociere cu utilizatorii.

Nicio remunerație minimală fixă nu este justificată în prezentul apel de către apelantul CREDIDAM, care face trimitere la ea spre finalul apelului, negocierea părților și

respectarea criteriilor de la art. 131 ind. 1 din Legea nr. 8/1996 relevând justetea procentului de 1,2% din baza de calcul ponderată, pentru remunerația datorată organismelor de gestiune colectivă facultativă ale artiștilor interpreți sau executanți de utilizatori, proporțional cu veniturile realizate din radiodifuzarea repertoriilor, deoarece remunerația este datorată numai asupra veniturilor realizate din radiodifuzarea operelor audiovizuale din repertoriul fiecărui organism de gestiune colectivă care poate acționa pe bază de mandat, respectiv, în lipsa veniturilor, asupra cheltuielilor utilizatorului din activitatea de radiodifuzare.

Hotărârea arbitrală a soluționat procedura specială a arbitrajului, nu o cerere de chemare în judecată la instanța de judecată, ce poate fi admisă sau respinsă pe aspecte de fond. Arbitrajul s-a finalizat printr-o soluție care trebuia să țină cont de echitatea susținerilor și apărărilor părților asupra procentului remunerației care trebuia stabilit de completul de arbitraj neapărat cum voia cel care l-a investit, ARAIEX, ci într-un mod echitabil atât organismelor de gestiune colectivă, cât și utilizatorilor. Astfel, completul de arbitri nu avea posibilitatea legală, cum s-a arătat mai sus, de a respinge în parte pe excepția inadmisibilității de arbitraj în procedura în care fuseseră părți atât ARAIEX, cât și CREDIDAM cererea introductivă de arbitraj, față de CREDIDAM, pentru că el era investit cu o Metodologie ce trebuia stabilită în baza Legii nr. 8/1996, ce se publică în Monitorul Oficial cu caracter obligatoriu pentru domeniile în care s-au desfășurat negocierile și arbitrajul, în lipsa intervenirii de protocoale prin acordul efectiv al utilizatorilor cu organismele de gestiune colectivă, respectiv de contracte directe.

La întocmirea Procesului-verbal din 1 februarie 2012 depus la ORDA sub nr. 133 din 2 martie 2012, în care este menționat că este încheiat pentru negociere tot în baza deciziei ORDA nr. 286 din 21 noiembrie 2011, au participat Centrul Român pentru Administrarea Drepturilor Artiștilor Interpreți — CREDIDAM, S.C. Antena TV Group — S.A., S.C. SBS Broadcasting Media — S.R.L., S.C. PRO TV — S.A. și Societatea Română de Televiziune — SRTv, stabilind prin acord un procent care nu va depăși 1,2% din baza de calcul, ponderat cu utilizarea reală a repertoriului gestionat colectiv de către fiecare organism de gestiune colectivă în parte.

Curtea mai observă că este fondată critica formulată de apelanta SRTv, completul arbitral stabilind nemotivat, contrar practicii judiciare naționale și fără bază legală introducerea alocațiilor bugetare în baza de calcul al remunerației datorate de organismul de televiziune către organismele de gestiune facultativă a drepturilor artiștilor interpreți și executanți rezultată din radiodifuzarea de opere audiovizuale, deși alocațiile bugetare nu reprezintă venituri rezultate din activitatea de radiodifuzare câtă vreme legea nu le dă această destinație în tot sau în parte. Baza de calcul al remunerațiilor din radiodifuzarea prestațiilor artistice în domeniul audiovizual este legal corespunzătoare cu veniturile din radiodifuzarea repertoriului gestionat colectiv de fiecare organism de gestiune colectivă, deoarece dispozițiile art. 131 ind. 1 alin. (1) și (2) din Legea nr. 8/1996 prevăd că baza de calcul al remunerațiilor

(care pot fi stabilite în formă forfetară sau în formă procentuală) poate fi constituită din veniturile obținute din radiodifuzarea în care se utilizează repertoriul gestionat colectiv. Astfel, Legea nr. 8/1996 prevede: „Art. 131¹. — (1) Metodologia se negociază de către organismele de gestiune colectivă cu reprezentanții prevăzuți la art. 131 alin. (2) lit. b), ținându-se seama de următoarele criterii principale:

a) categoria titularilor de drepturi, membri sau nemembri, și domeniul pentru care se poartă negocierea;

b) categoria de utilizatori pe care îi reprezintă la negocieri structurile asociative sau ceilalți utilizatori desemnați să negocieze;

c) repertoriul, confirmat de Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, gestionat de organismul de gestiune colectivă, pentru membrii proprii, precum și pentru membrii altor organisme străine similare, în baza contractelor de reprezentare;

d) proporția utilizării repertoriului gestionat de un organism de gestiune colectivă;

e) proporția utilizărilor pentru care utilizatorul a îndeplinit obligațiile de plată prin contracte directe cu titularii de drepturi;

f) veniturile obținute de utilizatori din activitatea care utilizează repertoriul ce face obiectul negocierii;

g) în cazul în care nu există venituri se va folosi practica europeană în domeniu;

h) practica europeană privind rezultatele negocierilor dintre utilizatori și organismele de gestiune colectivă.

(2) Organismele de gestiune colectivă pot solicita de la aceeași categorie de utilizatori remunerații forfetare sau procentuale, raportate la veniturile obținute de utilizatori din activitatea în cadrul căreia se utilizează repertoriul, cum ar fi: radiodifuzare, retransmitere prin cablu sau comunicare publică, ținând cont de practica europeană privind rezultatele negocierilor dintre utilizatori și organismele de gestiune colectivă. Pentru activitatea de radiodifuzare, remunerațiile procentuale se vor stabili diferențiat, direct proporțional cu ponderea utilizării repertoriului gestionat colectiv în această activitate, iar în lipsa veniturilor, în funcție de cheltuielile ocazionate de utilizare.

(3) Remunerațiile forfetare sau procentuale, prevăzute la alin. (2), pot fi solicitate numai dacă și în măsura în care sunt utilizate opere pentru care drepturile de autor sau drepturile conexe protejate se află în termenele de protecție prevăzute de lege.

(4) În cazul în care gestiunea colectivă este obligatorie conform prevederilor art. 123¹, metodologiile se negociază fără a se ține seama de criteriile prevăzute la alin. (1) lit. c) și e), repertoriile fiind considerate repertorii extinse.

Astfel, nu pot fi admise nici pretențiile apelantei ARAIEX cu privire la remunerația minimală procentuală din cererea completatoare de arbitraj depusă de ARAIEX la 27 ianuarie 2012 (care să fie, prin excepție, 0,75% din baza de calcul de la art. 4 din metodologie), cerere la care SRTv s-a opus și care a fost respinsă pe acest aspect corect și legal de completul arbitral, ca inadmisibilă pentru lipsa negocierii ei cu utilizatorii. Tocmai pentru respectarea art. 131¹ din Legea nr. 8/1996, și completul arbitral a avut în vedere o bază de calcul ponderată,

respectiv că procentul remunerației procentuale convenite în cauză se va aplica în raport cu ponderea utilizării repertoriului (art. 4 și 5 din metodologie), ceea ce înseamnă (în urma schimbării procentului de către Curte, de la 0,8%, la 1,2% conform celor mai sus arătate) 1,2% — la o utilizare de 100% a repertoriului, gestionat de fiecare organism de gestiune colectivă, în activitatea de radiodifuzare a organismelor de televiziune.

Având a se pronunța în dispozitiv în limitele procesuale stabilite de apelurile declarate, Curtea are în vedere că remunerația în speță este una echitabilă, pentru repertoriile utilizate în activitatea de radiodifuzare a prestațiilor artistice în domeniul audiovizual, având formă procentuală, iar stabilirea modului de calcul în raport cu veniturile obținute din activitatea de radiodifuzare care utilizează repertoriul gestionat colectiv este rezultată din dispozițiile art. 131¹ din Legea nr. 8/1996. Tocmai de aceea, în considerente, hotărârea arbitrală relevă faptul că baza de calcul al remunerațiilor din radiodifuzarea prestațiilor artistice în domeniul audiovizual va fi corespunzătoare cu veniturile din radiodifuzarea repertoriului gestionat colectiv de organismul de gestiune colectivă al cărui repertoriu este utilizat, ceea ce înseamnă că baza de calcul al remunerației procentuale prevăzută la art. 3 este constituită din veniturile organismelor de televiziune care sunt corespunzătoare utilizării de către acestea a repertoriului protejat al organismelor de gestiune colectivă sau din totalitatea cheltuielilor ocazionate de utilizare și, respectiv, din ceea ce s-a menționat în dispozitivul hotărârii arbitrale pe baza acordului utilizatorilor — venituri din abonamente, sponsorizări, închirieri spațiu de emisie, autorizații de recepție, alte contribuții financiare ori venituri provenite din asocieri sau alte activități corelate cu cea de radiodifuzare (cu excepția alocațiilor bugetare incluse nelegal de completul arbitral în baza de calcul, cum s-a arătat mai sus de Curte), fără a fi luate în considerare taxele aferente, cum ar fi TVA ori alte deduceri fiscale stabilite prin lege, fiind în aceeași măsură considerate venituri în sensul arătat mai sus veniturile societăților terțe, în special ale societăților de producție și achiziție de publicitate, în măsura în care sunt încasate pentru activitatea de radiodifuzare (televiziune) a utilizatorului corespunzător spotului/spoturilor publicitar/publicitare radiodifuzat/radiodifuzate și în măsura în care există un transfer inechitabil, contrar uzanțelor cinstite în raporturile comerciale, specifice domeniului respectiv, ponderea utilizării fiind determinată pe baza playlisturilor realizate de utilizatori, în raport cu repertoriul gestionat colectiv, iar, în situația în care organismele de gestiune colectivă dețin informații din care rezultă o pondere diferită, părțile vor analiza toate informațiile și vor stabili de comun acord ponderea utilizării.

Cu privire la cheltuielile de judecată din apel, Curtea va dispune, pe baza cererilor părților care le-au solicitat, conform art. 274, 276 și 277 din Codul de procedură civilă, în raport cu soluțiile de apel date, față de înscrisurile doveditoare ale acestor cheltuieli aflate la dosar.

PENTRU ACESTE MOTIVE

În numele legii

D E C I D E:

Respinge apelurile formulate de apelantele Asociația Română de Comunicații Audiovizuale — ARCA și S.C. Antena TV Group — S.A., în contradictoriu cu intimații S.C. SBS Broadcasting Media — S.R.L. și S.C. PRO TV — S.A. și cu apelantele Societatea Română de Televiziune — SRTv, Centrul Român pentru Administrarea Drepturilor Artiștilor Interpreți — CREDIDAM și Asociația Română pentru Artiști Interpreți sau Executanți — ARAIEX, împotriva Hotărârii arbitrale nr. 3 din 15 martie 2012, pronunțată de Corpul de arbitri de pe lângă Oficiul Român pentru Drepturile de Autor în Dosarul de arbitraj nr. 3/2012, ca nefondate.

Admite apelurile formulate de apelantele Societatea Română de Televiziune — SRTv, Centrul Român pentru Administrarea Drepturilor Artiștilor Interpreți — CREDIDAM și Asociația Română pentru Artiști Interpreți sau Executanți — ARAIEX împotriva Hotărârii arbitrale nr. 3 din 15 martie 2012, pronunțată de Corpul de arbitri de pe lângă Oficiul Român pentru Drepturile de Autor în Dosarul de arbitraj nr. 3/2012, în contradictoriu cu intimații S.C. SBS Broadcasting Media — S.R.L. și S.C. PRO TV — S.A. și cu apelantele Asociația Română de Comunicații Audiovizuale — ARCA și S.C. Antena TV Group — S.A.

Schimbă în parte Hotărârea arbitrală nr. 3 din 15 martie 2012, care urmează să aibă următorul cuprins:

Respinge excepția inadmisibilității cererii inițiale de arbitraj invocată de CREDIDAM și, în consecință, înlătură dispozițiile Hotărârii arbitrale privitoare la inopozabilitatea metodologiei față de CREDIDAM.

Stabilește forma finală a Metodologiei privind remunerația datorată artiștilor interpreți sau executanți pentru radiodifuzarea prestațiilor artistice din domeniul audiovizual de către organismele de televiziune astfel:

M E T O D O L O G I E**privind remunerația datorată artiștilor interpreți sau executanți pentru radiodifuzarea prestațiilor artistice din domeniul audiovizual de către organismele de televiziune**

Art. 1. — Pentru radiodifuzarea directă sau indirectă a prestațiilor artistice din domeniul audiovizual, organismele de televiziune au obligația să plătească o remunerație echitabilă organismelor de gestiune colectivă, conform repertoriului acestora, cu respectarea principiului gestiunii colective facultative.

Art. 2. — Utilizarea prin radiodifuzare de către organismele de televiziune a prestațiilor artistice din domeniul audiovizual aduse anterior la cunoștința publică și ale căror drepturi patrimoniale conexe se află în termenele de protecție prevăzute de lege se poate face numai în baza unui contract încheiat cu organismele de gestiune colectivă.

Art. 3. — Organismele de televiziune, denumite *utilizatori* în sensul prezentei metodologii, au obligația să plătească organismelor de gestiune colectivă o remunerație pentru utilizarea prestațiilor artistice din domeniul audiovizual, ce reprezintă 1,2% din baza de calcul prevăzută la art. 4, direct proporțional cu utilizarea repertoriului gestionat colectiv.

Art. 4. — (1) Baza de calcul asupra căreia se aplică procentul prevăzut este constituită din veniturile obținute de fiecare utilizator din activitatea de radiodifuzare a repertoriului de opere muzicale. Veniturile sunt constituite din totalitatea surselor financiare care susțin activitatea de radiodifuzare în domeniul audiovizual (abonamente, sponsorizări, închirieri spațiu de emisie, autorizații de recepție, alte contribuții financiare ori venituri provenite din asocieri sau alte activități corelate cu cea de radiodifuzare), fără a fi luate în considerare taxele aferente, cum ar fi TVA ori alte deduceri fiscale stabilite prin lege.

(2) Sunt în aceeași măsură considerate venituri în sensul arătat mai sus veniturile societăților terțe, în special ale

societăților de producție și achiziție de publicitate, în măsura în care sunt încasate pentru activitatea de radiodifuzare (televiziune) a utilizatorului corespunzător spotului/spoturilor publicitar/publicitare radiodifuzat/radiodifuzate și în măsura în care există un transfer inechitabil, contrar uzanțelor cinstite în raporturile comerciale, specifice domeniului respectiv.

(3) Dacă utilizatorul nu obține venituri din activitatea de radiodifuzare, remunerația se calculează sub forma unui procent din totalitatea cheltuielilor efectuate de către utilizator pentru această activitate.

Art. 5. — Ponderea utilizării va fi determinată pe baza playlisturilor realizate de utilizatori, în raport cu repertoriul gestionat colectiv. În situația în care organismele de gestiune colectivă dețin informații din care rezultă o pondere diferită, părțile vor analiza toate informațiile și vor stabili de comun acord ponderea utilizării.

Art. 6. — Remunerația se plătește trimestrial, până la data de 26 a primei luni următoare trimestrului pentru care este datorată. Pentru întârziere la plată utilizatorii datorează penalități de 0,1% pe zi, aferente sumelor neachitate la termen.

Art. 7. — La solicitarea scrisă a organismelor de gestiune colectivă, după efectuarea plăților, utilizatorul are obligația de a comunica acestuia copii, certificate pe propria răspundere de reprezentantul legal, de pe documentele cuprinzând informațiile pe baza cărora s-a determinat baza de calcul. Utilizatorul care a primit din partea organismelor de gestiune colectivă o asemenea cerere va avea un termen de maximum 15 zile calendaristice pentru pregătirea și transmiterea documentației solicitate. Organismele de gestiune colectivă au dreptul să ceară un audit extern pentru examinarea corectitudinii calculării remunerației, efectuat de către un auditor agreat de toate părțile.

Art. 8. — (1) Utilizatorii au obligația să transmită organismelor de gestiune colectivă, până la data de 25 a fiecărei luni pentru luna precedentă, un raport care va cuprinde:

a) lista completă, în format electronic, a prestațiilor artistice din domeniul audiovizual radiodifuzate din repertoriul organismelor de gestiune colectivă, conform modelului de playlist din tabelul de mai jos:

Semnificația coloanelor din tabelul de mai jos este următoarea:

A — Orchestră/Formație
B — Nr. de artiști
C — Nr. de catalog
D — Producător
E — Anul înregistrării

Nr. crt.	Data difuzării	Minute	Secunde	Titlu	Autor piesă	Artist muzică	A	B	Album	C	D	E	Țara
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14

Figura 2Lex: Model de playlist

Aceste liste constituie baza de repartizare a remunerațiilor încasate de organisme de gestiune colectivă;

b) baza de calcul a remunerației.

(2) Raportul trebuie să fie transmis în format electronic și să fie însoțit de o adresă de înaintare în scris purtând numele reprezentantului legal, semnătura și ștampila utilizatorului, adresă prin care va fi confirmată pe propria răspundere veridicitatea informațiilor conținute în raport.

Art. 9. — Utilizatorii pot consulta repertoriul organismelor de gestiune colectivă, iar acesta trebuie să conțină cel puțin informațiile necesare completării raportului mai sus menționat.

Art. 10. — (1) Prezenta metodologie va putea fi modificată numai după 3 ani de la data publicării sale în Monitorul Oficial al

României, Partea I, cu excepția cazului în care dispozițiile Legii nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, sunt modificate înainte de împlinirea acestui termen, caz în care organismele de gestiune colectivă sau utilizatorii vor putea solicita inițierea unei noi proceduri de negociere.

Menține celelalte dispoziții ale hotărârii arbitrale.

Obligă pe apelanta ARAIEX la plata în favoarea apelantei SRTv a sumei de 8,15 lei cheltuieli de judecată în apel.

Obligă pe apelanta ARAIEX la plata în favoarea apelantei CREDIDAM a sumei de 1.500 lei cheltuieli de judecată parțiale în apel.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședința publică astăzi, 23 ianuarie 2013.

Președinte,

Judecător,

Grefier,

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI

SECȚIA A IX-A CIVILĂ ȘI PENTRU CAUZE PRIVIND PROPRIETATEA INTELECTUALĂ,
CONFLICTE DE MUNCĂ ȘI ASIGURĂRI SOCIALE

ÎN CHEIERE

Ședința din Camera de Consiliu din data de 5 iunie 2013

Dosar nr. 3.280/2/2012

Curtea constituită din:

Președinte — Bianca Antoaneta Scrob

Judecător — Crina Bianca Trămîndan

Grefier — Bratosin Petre Bogdan

Pe rol, soluționarea cererii de îndreptare a erorii materiale formulate de petenta — apelanta Centrul Român pentru Administrarea Drepturilor Artiștilor Interpreți — CREDIDAM, strecurată în art. 4 alin. (1) din dispozitivul Deciziei civile nr. 10 din 23 ianuarie 2013, pronunțată de Curtea de Apel București — Secția a IX-a civilă și pentru cauze privind proprietatea intelectuală, conflicte de muncă și asigurări sociale în Dosarul nr. 3.280/2/2012, ce a avut ca obiect judecarea cererilor de apel formulate de apelantele Societatea Română de Televiziune, Centrul Român pentru Administrarea Drepturilor Artiștilor

Interpreți — CREDIDAM, Asociația Română de Comunicații Audiovizuale — ARCA, S.C. Antena TV Group — S.A., Asociația Română pentru Artiști Interpreți sau Executanți — ARAIEX împotriva Hotărârii arbitrale nr. 3 din 15 martie 2012, pronunțată de Corpul de arbitri de pe lângă Oficiul Român pentru Drepturile de Autor în Dosarul de arbitraj nr. 3/2012, în contradictoriu cu intimații S.C. SBS Broadcasting Media — S.R.L. și S.C. PRO TV — S.A.

La apelul nominal făcut în ședința publică a răspuns apelanta Centrul Român pentru Administrarea Drepturilor Artiștilor Interpreți — CREDIDAM, prin avocat Savu Mariana, cu împuternicire avocațială nr. 686.074 din 25 aprilie 2012, aflată la fila 47 din dosar, apelanta Asociația Română pentru Artiștii Interpreți sau Executanți — ARAIEX, prin consilier juridic Camelia Marilena Muntean, cu împuternicirea nr. 1.780 din

7 mai 2013, aflată la fila 997 din dosar, și intimata S.C. PRO TV — S.A., prin avocat Adrian Pintilie, cu împuternicirea avocațială nr. 408.802 din 20 iunie 2012, aflată la fila 126 din dosar, lipsă fiind celelalte părți.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează că, la data de 9 mai 2013 și la data de 14 mai 2013, O.R.D.A. a răspuns adreselor emise.

Curtea constată că O.R.D.A. și-a declinat competența soluționării cererii de îndreptare a erorii materiale în favoarea Curții de Apel București, întrucât eroarea s-a strecurat în decizie, și nu în hotărârea arbitrală.

Apelanta CREDIDAM, prin avocat, arată că prin motivele de apel formulate, ce se află la pagina 12, s-a apelat hotărârea în întregul său, deci și cu privire la eroarea materială, și solicită admiterea cererii și înlocuirea mențiunii „venituri obținute de fiecare utilizator din activitatea de radiodifuzare a repertoriului de opere muzicale” cu „venituri obținute de fiecare utilizator din activitatea de radiodifuzare a prestațiilor artistice din domeniul audiovizual”.

Apelanta CREDIDAM, prin avocat, apelanta ARAIEX, prin consilier juridic, și intimata S.C. PRO TV — S.A., prin avocat, solicită admiterea cererii de îndreptare a erorii materiale.

CURTEA

Prin Cererea înregistrată la data de 18 martie 2013 pe rolul Curții de Apel București — Secția a IX-a civilă și pentru cauze privind proprietatea intelectuală, conflicte de muncă și asigurări sociale, petenta — apelantă CREDIDAM a solicitat ca, în contradictoriu cu intimații Societatea Română de Televiziune, Asociația Română DE Comunicații Audiovizuale — ARCA, S.C. Antena TV Group — S.A., Asociația Română pentru Artiști Interpreți sau

Executanți — ARAIEX, S.C. SBS Broadcasting Media — S.R.L. și S.C. PRO TV — S.A., să dispună îndreptarea erorii materiale strecurate în dispozitivul Deciziei civile nr. 10A din 23 ianuarie 2013 a acestei instanțe, pronunțată în Dosarul nr. 3.280/2/2012, în sensul de a se menționa în mod corect la art. 4 alin. (1) din forma finală a Metodologiei privind remunerația datorată artiștilor interpreți sau executanți pentru radiodifuzarea prestațiilor artistice din domeniul audiovizual de către organismele de televiziune că „Baza de calcul asupra căreia se aplică procentul prevăzut este constituită din veniturile obținute de fiecare utilizator din activitatea de radiodifuzare a prestațiilor artistice din domeniul audiovizual”, în loc de „baza de calcul asupra căreia se aplică procentul prevăzut este constituită din veniturile obținute de fiecare utilizator din activitatea de radiodifuzare a repertoriului de opere muzicale.”, cum din eroare s-a trecut.

Având în vedere împrejurarea că Hotărârea arbitrală nr. 3 din 15 martie 2012, pronunțată de Corpul de arbitri de pe lângă Oficiul Român pentru Drepturi de Autor în Dosarul nr. 3/2012 a avut drept obiect stabilirea formei finale a Metodologiei privind remunerația datorată artiștilor interpreților sau executaților, pentru radiodifuzarea prestațiilor artistice din domeniul audiovizual de către organismele de televiziune, iar nu remunerația datorată pentru aceste categorii de artiști pentru radiodifuzarea repertoriului de opere muzicale, cum din eroare s-a menționat la art. 4 din forma finală a metodologiei stabilite prin Decizia nr. 10A din 23 ianuarie 2013 a Curții de Apel București — Secția a IX-a civilă și pentru cauze privind proprietatea intelectuală, conflicte de muncă și asigurări sociale.

Având în vedere împrejurarea că în cauză sunt, prin urmare, îndeplinite condițiile prevăzute de art. 281 din Codul de procedură civilă,

DISPUNE:

Admite cererea de îndreptare a erorii materiale formulată de petenta — apelantă CREDIDAM, în contradictoriu cu intimații Societatea Română de Televiziune, Asociația Română de Comunicații Audiovizuale — ARCA, S.C. Antena TV Group — S.A., Asociația Română pentru Artiști Interpreți sau Executanți — ARAIEX, S.C. SBS Broadcasting Media — S.R.L. și S.C. PRO TV — S.A., strecurată în dispozitivul Deciziei civile nr. 10A din 23 ianuarie 2013 a Curții de Apel București — Secția a IX-a civilă și pentru cauze privind proprietatea intelectuală, conflicte de muncă și asigurări sociale, și în consecință:

Dispune îndreptarea erorii materiale strecurate în dispozitivul deciziei în sensul că se va menționa la art. 4 din forma finală a Metodologiei privind remunerația datorată artiștilor interpreți sau executanți pentru radiodifuzarea prestațiilor artistice din domeniul audiovizual de către organismele de televiziune că „Baza de calcul asupra căreia se aplică procentul prevăzut este constituită din veniturile obținute de fiecare utilizator din activitatea de radiodifuzare a prestațiilor artistice din domeniul audiovizual”, în loc de „baza de calcul asupra căreia se aplică procentul prevăzut este constituită din veniturile obținute de fiecare utilizator din activitatea de radiodifuzare a repertoriului de opere muzicale.”

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 5 iunie 2013.

PREȘEDINTE

BIANCA ANTOANETA SCROB

Judecător,

Crina Bianca Trămîndan

Grefier,

Bratosin Petre Bogdan

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2013 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	88	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	205	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	450	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	5.000	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	250	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2013 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	600	1.500	3.750	9.000	19.800
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	50 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

